

Et *andet mindretal* (socialistisk folkeparti og venstresocialisternes medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, idet følgende bemærkes:

Mindretallet finder det uacceptabelt, at udvalgsarbejdet har måttet foregå i en weekend med den konsekvens, at en række spørgsmål ikke har kunnet besvares eller i det mindste ikke har kunnet besvares fyldestgørende, idet de enkelte kommuner har holdt lukket i weekenden.

Disse arbejdsbetingelser er så meget desto mere kritisable, fordi lovforslaget ikke nødvendigvis behøver at være færdigbehandlet inden en bestemt tidsfrist, og fordi regeringen gennem længere tid har kunnet forudse, at lovforslaget ville blive fremsat.

Det er således ukorrekt, at regeringen har måttet afvente kommunernes budgetlægning samt en bearbejdning heraf, idet lovforslaget tværtimod er opbygget på den måde, at det opsuger købekraft fra den kommunale sektor, helt uanset om kommunerne overholder regeringens henstilling eller ej.

Havde regeringen ikke valgt at lade det økonomiske indgreb afvente kommunalvalgene den 19. november 1985, kunne lovforslaget, hvis væsentligste indhold er at opsuge midler fra kommunerne uanset deres budgetlægning, have været fremsat for længst.

Generelt skal det især påpeges, at indgrebet over for kommunerne er rettet mod anlægsudgifterne i deres helhed, selv om regeringen primært har peget på den »overophedede« byggesektor som mål for indgrebet. Dette var tydeligt allerede med lovforslagets oprindelige udformning, men det er blevet så meget desto klarere, efter at ministeren har fremsat ændringsforslag, som fritager byfornyelse og sanering, men fastholder andre investeringer som f.eks. ejendoms køb og køb af busser, S-tog m.v. under afgiftsplikten. Det vil sige, at der skal betales afgift af investeringer, som på ingen måde kan siges at belaste bygge- og anlægssektoren.

Det samme gør sig gældende med inddragelsen af kommunernes egne anlægsprojekter under afgiftsplikten på 20 pct., idet disse udføres af – indtil videre – fast ansat personale og således heller aldrig har været underlagt den fleksibilitet, som gør bygge- og anlægssektoren »overophedet«.

Tværtimod risikerer et stort antal offentligt ansatte bygge- og anlægsarbejdere deres af-

sked, idet de i en række tilfælde vil blive beskattet med en afgift på 20 pct., som kommunerne skal betale til statskassen. Når dertil kommer, at materialer, som de skal arbejde med, vil blive påført en tilsvarende afgift, vil de kun kunne udføre deres arbejde under store ekstraudgifter for kommunerne, også i de tilfælde, hvor lønudgiften opføres som driftsudgift. Der ligger derfor en væsentlig økonomisk motivation for kommunerne til at afskedige dem.

Entreprenørforeningens mindre pessimistiske skøn over beskæftigelsesudviklingen efter de af ministeren stillede ændringsforslag skal derfor sammenholdes med, at der til gengæld vil blive øget arbejdsløshed inden for den offentlige del af bygge- og anlægssektoren.

Det radikale venstres figenblad, som bl.a. omfattede friholdelsen af anlægsudgifter, hvorom der var indgået bindende kontrakt, har derfor kun som konsekvens, at kommunernes bidrag til det økonomiske indgreb opkræves på en anden måde, og ikke at kommunerne tilsammen skal bidrage med et mindre beløb til statskassen. Til gengæld for friholdelse af udgifterne, hvorom der er indgået bindende kontrakt, inddrages nemlig alle igangværende aktiviteter, uanset om der forelå anlægsbevilling pr. 4 december 1985 eller ej, under 20 pct.-afgiften. Virkningen af dette figenblad er derfor begrænset, idet det må formodes, at kommunerne i forvejen ville være tilbøjelige til at gennemføre arbejder med bindende kontrakt for at undgå eventuelle sanktioner, bøder eller erstatninger.

I særlig grad skal det fremhæves, at den foreslåede opkrævningsform for afgiften af anlægsudgifter stiller kommunerne i en urimeligt vanskelig situation, idet de allerede umiddelbart efter den 1. april 1986 skal indbetale et beløb til indenrigsministeriet alene på baggrund af det nuværende eller et revideret budget og helt uanset, om de i praksis afholder budgetterede udgifter eller ej. Der er således tale om en i forhold til afholdelsen af de afgiftspligtige udgifter fremrykket indbetaling med alvorlige likviditetsproblemer til følge.

Værre bliver det, når der anvendes et udvidet a conto-beregningsgrundlag i forhold til det endelige beregningsgrundlag, som vil ligge til grund for den endelige opgørelse i sensommeren 1987, idet der også skal betales a conto-afgift med baggrund i anlægsudgif-

terne på bindende kontrakt, uanset at disse efter ændringsforslagene helt fritages fra afgift i den sidste ende. Eksempelvis vil en kommune, som udelukkende har anlægsudgifter på bindende kontrakt, og som enhver derfor kan se ikke skal betale én øre i afgift, alligevel indbetale et a conto-beløb svarende til 10 pct. af den samlede anlægsudgift, og dette beløb får kommunen først retur i tre rater i månederne oktober, november og december 1987 – uforrentet.

Hvad angår forsyningsvirkningerne, især anlægsudgifter til realiseringen af varmeplaner, vil den påførte afgift kunne indregnes i varmepriserne, hvorved konkurrencedygtigheden over for tilsvarende private forsyningselskaber forringes, idet private selskaber ikke pålægges en tilsvarende afgift. Dette kan indebære, at planlagte varmeplaner ikke mere vil være rentable, selv om de ud fra såvel energipolitiske som betalingsbalance-mæssige synspunkter måtte være en fordel. Denne del af afgiften virker derfor stik modsat regeringens erklærede hensigt om at bedre betalingsbalancen og opfylder udelukkende et ikke erklæret formål om at begrænse kommunernes råderum.

Konsekvensen af lovforslagets gennemførelse vil være en lang række absurditeter for mange kommuner. Som eksempler kan nævnes, at flere kommuner kan påregnes at skulle af med mere i bloktilskud i 1987, end de overhovedet modtager, at indenrigsministeren decideret kommer til at tjene penge på, at amtskommunerne via en udligningsordning har lovet at være med til at dække de særlige økonomiske problemer, Københavns kommune har i forbindelse med forebyggelse og behandling af sygdommen AIDS, at i hvert tilfælde en enkelt amtskommune og en enkelt kommune samt rimeligvis mange flere kommer til at betale statsafgift for anlægsaktiviteter, som er direkte aftvunget af dispositioner, som staten har foretaget, at HT kommer til at betale afgift til staten for penge, der er betalt til statsvirksomheden DSB, at lovforslaget ikke omfatter anlægsudgifter afholdt af Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen, selv om det er (amts)kommunerne, der direkte via kotingenter betaler disse anlægsudgifter, at der skal betales statsafgift af anlægsudgifter, der er EF-støttede, selv om EF-støtten allerede en gang er modregnet i (amts)kommunernes bloktilskud,

at der skal betales statsafgift af anlægget af et rensningsanlæg, som forbrugerne via vandledningsafgift selv har sparet op til, at Horsens kommune, der »låner« penge til et privat selskab mod til gengæld at få lov til at have et hovedbibliotek i selskabets ejendoms-kompleks, slipper for anlægsstatsafgift, at kommunerne skal betale afgift af de anlægsinvesteringer, der er en direkte følge af folketingets ændring af færdselsloven, at kommuner, der mere eller mindre tilfældigt har sparet i løbet af 1984, vil blive ekstra hårdt ramt i 1986, at amtskommunerne skal betale statsafgift af udgifter til opfyldelse af krav fra arbejstilsynet på institutioner, som staten ikke opfyldte, da den havde de pågældende institutioner, og meget andet, hvoraf en del først vil afsløre sig, når kommunaludvalget får svar på den lange række spørgsmål, der ikke er blevet besvaret inden betænkningssafgivelsen, hvilket i sig selv er uacceptabelt.

Det kan altså konstateres, at lovforslaget er jasket igennem folketingets kommunaludvalg uden rimelig grund, men at det måske på grund af den metode er lykkedes at narre de radikale med et par tilsyneladende indrømmelser, som i virkeligheden ikke rigtig er noget som helst.

Med lovforslagets eventuelle gennemførelse er indenrigsministerens offensiv mod den kommunale selvforvaltning ved at være tilendebragt. For fremtiden må enhver kommunalbestyrelse tage økonomiske beslutninger under hensyntagen til, hvad indenrigsministeren har sagt kommunalbestyrelsen skal gøre. Ellers bliver kommunen straffet. Mindretallet vil opfordre enhver kommune til aktivt at modvirke dels indgrebene, dels de beslutninger af anden karakter, som indenrigsministeren måtte finde på at foretage. Det har mindretallet i sinde at bidrage til.

Ændringsforslag

Til § 1

Af indenrigsministeren, tiltrådt af et flertal (KF, V, RV og FD):

1) Det under nr. 1 foreslåede § 10, stk. 15, affattes således:

»Stk. 15. Nedsættelsen efter stk. 13 fordeles i forhold til stigningen i den enkelte kom-

munes nettodriftsudgifter, ekskl. forsyningsvirksomheder, fra regnskabet for 1984, opregnet til 1986-pris- og lønniveau, til regnskabet for 1986.«

2) Den under *nr. 2* foreslåede § 10 a affattes således:

»§ 10 a. Det efter reglerne i § 10 beregnes tilskud for den enkelte kommune nedsættes alene med virkning for 1986 med et beløb svarende til 20 pct. af den del af den enkelte kommunes anlægsudgifter, bortset fra anlægsudgifterne vedrørende miljøforanstaltninger, sanering og byfornyelse, i 1986, for hvilke der ikke inden 4. december 1985 er indgået bindende kontrakt.

Stk. 2. Tilskudsnedsettelsen efter stk. 1 afregnes foreløbigt i 1986 og efterreguleres i 1987. Ved den foreløbige afregning indbetaler den enkelte kommune senest 1. april 1986 10 pct. af den enkelte kommunes budgetterede anlægsudgift. Kommunen kan dog inden 1. april 1986 indberette et revideret anlægsbudget. Hvis en kommune har afgivet en sådan indberetning, beregnes den foreløbige nedsættelse med 10 pct. alene på grundlag heraf.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om beregningsgrundlaget for nedsættelsen efter stk. 1 og stk. 2.«

Af et *mindretal* (S, SF og VS):

Underændringsforslag
til ændringsforslag nr. 2

3) I den ved ændringsforslag nr. 2 foreslåede affattelse af § 10 a, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Endvidere undtages udgifter til driftsmateriel, bevillinger til varmforsyning, bevillinger til projektering og andre lignende udgifter til forberedelse af bygge- og anlægsvirksomhed i 1987 og senere år, bevillinger til anlægsarbejder, hvortil staten eller EF yder særligt tilskud, samt bevillinger til byggeri og anlæg, som DSB og andre statslige myndigheder udfører for kommunerne.«

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (KF, V, RV og FD):

4) Det under *nr. 4* foreslåede § 17, *stk. 15*, affattes således:

»*Stk. 15.* Nedsættelsen efter stk. 13 fordeles i forhold til stigningen i den enkelte amtskommunes nettodriftsudgifter, ekskl. forsyningsvirksomheder, fra regnskabet for 1984, opregnet til 1986-pris- og lønniveau, til regnskabet for 1986.«

5) Den under *nr. 5* foreslåede § 17 a affattes således:

»§ 17 a. Det efter reglerne i § 17 beregnes tilskud for den enkelte amtskommune nedsættes alene med virkning for 1986 med et beløb svarende til 20 pct. af den del af den enkelte amtskommunes anlægsudgifter, bortset fra anlægsudgifter vedrørende miljøforanstaltninger, sanering og byfornyelse, i 1986, for hvilke der ikke inden 4. december 1985 er indgået bindende kontrakt.

Stk. 2. Tilskudsnedsettelsen efter stk. 1 afregnes foreløbigt i 1986 og efterreguleres i 1987. Ved den foreløbige afregning indbetaler den enkelte amtskommune senest 1. april 1986 10 pct. af den enkelte amtskommunes budgetterede anlægsudgift. Amtskommunen kan dog inden 1. april 1986 indberette et revideret anlægsbudget. Hvis en amtskommune har afgivet en sådan indberetning, beregnes den foreløbige nedsættelse med 10 pct. alene på grundlag heraf.

Stk. 3. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om beregningsgrundlaget for nedsættelsen efter stk. 1 og stk. 2.«

Af et *mindretal* (S, SF og VS):

Underændringsforslag
til ændringsforslag nr. 5

6) I den ved ændringsforslag nr. 5 foreslåede affattelse af § 17 a, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Endvidere undtages udgifter til driftsmateriel, bevillinger til varmforsyning, bevillinger til projektering og andre lignende udgifter til forberedelse af bygge- og anlægsvirksomhed i 1987 og senere år, bevillinger til anlægsarbejder, hvortil staten eller EF yder særligt tilskud, samt bevillinger til byggeri og anlæg, som DSB og andre statslige myndigheder udfører for amtskommunerne.«

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (KF, V, RV og FD):

7) I den under nr. 6 foreslåede § 17 b affattes stk. 1 således:

»Tilskud til amtskommunerne efter § 17, nedsættes for 1986 med 142 mill. kr. Nedsættelsen, som kun har virkning for 1986, fordeles efter den enkelte amtskommunes andel af det samlede antal patienter omfattet af lægekonflikten i 1984-85.«

Til § 2

8) De foreslåede § 10, stk. 6-8, affattes således:

»Stk. 6. Det efter reglerne i stk. 3 opgjorte tilskud for 1986 nedsættes alene med virkning for 1986 med et beløb svarende til 20 pct. af den del af hovedstadsrådets anlægsudgifter, bortset fra anlægsudgifter vedrørende miljøforanstaltninger, sanering og byfornyelse, i 1986, for hvilke der ikke inden 4. december 1985 er indgået bindende kontrakt.

Stk. 7. Den efter reglerne i stk. 6 opgjorte tilskuds-nedsættelse afregnes foreløbigt i 1986 og efterreguleres i 1987. Ved den foreløbige afregning indbetaler hovedstadsrådet senest 1. april 1986 10 pct. af hovedstadsrådets budgetterede anlægsudgift. Hovedstadsrådet kan dog inden 1. april 1986 indberette et revideret anlægsbudget. Hvis hovedstadsrådet har afgivet en sådan indberetning, beregnes den foreløbige nedsættelse med 10 pct. alene på grundlag heraf.

Stk. 8. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om beregningsgrundlaget for nedsættelsen efter stk. 6 og 7.«

Af et *mindretal* (S, SF og VS):

Underændringsforslag til ændringsforslag nr. 8

9) I den ved ændringsforslag nr. 8 foreslåede affattelse af § 10 a, stk. 6, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Endvidere undtages udgifter til driftsmateriel, bevillinger til varmforsyning, bevillinger til projektering og andre lignende udgifter til forberedelse af bygge- og anlægsvirksomhed i 1987 og senere år, bevillinger til anlægsarbejder, hvortil staten eller EF yder særligt tilskud, samt bevillinger til byggeri og anlæg, som DSB og andre statslige myndigheder udfører for hovedstadsrådet.«

Bemærkninger

Til nr. 1, 4 og 7

Regeringen har umiddelbart inden lovfor-slaget fremsættelse forhandlet med Kommunernes Landsforening, Amtrådsforeningen i Danmark, Københavns og Frederiksberg kommuner samt hovedstadsrådet om udformningen af indgrebet over for udgiftspolitikken i kommunerne. Under disse forhandlinger har de kommunale parter fremsat en række ønsker, som regeringen ved fremsættelsen af dette ændringsforslag har taget hensyn til. Samtidig er det aftalt, at der arbejdes frem mod en forstærket henstilling til kommunerne og amtskommunerne med henblik på overholdelse af regeringens udgiftspolitiske mål.

Ændringsforslagene indeholder en ændring af fordelingsnøglen for den tilskuds-nedsættelse, som foreslås gennemført, hvis de kommunale nettodriftsudgifter i 1986 overstiger regnskabet for 1984. I ændringsforslagene fordeles hele nedsættelsen efter realvæksten i den enkelte (amts)kommunes nettodriftsudgift. Ifølge lovforslaget er det kun halvdelen af nedsættelsen, der fordeles efter realvækst, mens den anden halvdel fordeles efter de gældende regler, dvs. efter beskatningsgrundlag. Ændringsforslagene indebærer, at det kun vil være kommuner, som har haft real vækst i driftsudgifterne, som bliver berørt af tilskuds-nedsættelsen.

Dernæst foreslås det, at kommunale forsyningsvirksomheder ikke medtages ved opgørelsen af den enkelte (amts)kommunes realvækst, idet forsyningsvirksomhedernes driftsoverskud kan indvirke på nettodriftsudgifterne for enkeltkommuner på en tilfældig måde.

Endelig foreslås tilskuds-nedsættelsen som følge af amtskommunernes besparelse ved lægekonflikten fordelt mellem amtskommunerne efter den enkelte amtskommunes faktiske besparelse i stedet for efter beskatningsgrundlag.

Til nr. 1 og 4

På kommunekontaktudvalgsmødet den 4. december 1985 fremførtes fra kommunal side ønske om ændring af den foreslåede fordelingsnøgle for den tilskuds-nedsættelse, som gennemføres, hvis (amts)kommunernes net-

todrifudsudgifter i 1986 udviser en real stigning i forhold til regnskab 1984. Ifølge lovforslaget fordeles halvdelen af en eventuel nedsættelse efter de enkelte (amts)kommuners realvækst, mens den anden halvdel fordeles efter gældende regler, dvs. beskatningsgrundlag. De kommunale organisationer lagde således stor vægt på, at kun de (amts)kommuner, der viser sig at have en realvækst i nettodrifudsudgifterne fra 1984 til 1986, blev pålagt en tilskuds-nedsættelse.

Regeringen er indstillet på at tage hensyn til de kommunale synspunkter, således at en eventuel tilskuds-nedsættelse kun fordeles efter realvækst i den enkelte (amts)kommune.

Endvidere er der fra kommunal side rejst ønske om ikke at medtage kommunale forsyningsvirksomheder ved beregning af den enkelte (amts)kommunes realvækst.

Baggrunden for forslaget om at udskille kommunale forsyningsvirksomheder fra realvækstberegningerne er, at disse virksomheder ifølge hvile-i-sig-selv-princippet skal fastsætte taksterne over for borgerne med henblik på dækning af de budgetterede udgifter. Der er altså for forsyningsvirksomhederne tale om budgetmæssig balance mellem udgifter og indtægter. Sker der imidlertid ændringer i forhold til budgettet – mindre afsætning end forventet, større prisstigninger end forventet osv. – vil der kunne blive tale om et regnskabsmæssigt overskud eller underskud. En sådan afvigelse mellem udgifter og indtægter vil i givet fald skulle indgå ved takstfastsættelsen for de følgende år.

Et eventuelt overskud/underskud i forsyningsvirksomhederne vil indgå i kommunens driftsregnskab og altså registreres i opgørelsen af de samlede nettodrifudsudgifter.

En kommune, der i 1984-regnskabet har haft overskud på forsyningsvirksomhederne, vil i 1986 og de efterfølgende år – hvor 1984-regnskabet er kendt – skulle gennemføre en relativ sænkning af taksterne og dermed driftsindtægterne for at tilbageføre overskuddet til forbrugerne.

Forsyningsvirksomhedernes drift vil altså for denne kommune betyde en slags kunstig nedsættelse af nettodrifudsudgifterne i 1984 og en tilsvarende forhøjelse i 1986 (og senere). Kommunen vil på denne måde få beregnet en »for høj« realvækst i nettodrifudsudgifterne 1984–86. Omvendt for en kommune, der har

haft underskud på forsyningsvirksomhederne i 1984.

Det foreslås derfor, at forsyningsvirksomhederne (konto 1.01–1.06) udskilles fra opgørelsesgrundlaget for realvækstberegningen for den enkelte (amts)kommunes nettodrifudsudgifter.

Derimod indgår forsyningsvirksomhederne fortsat i den samlede opgørelse af realvæksten i nettodrifudsudgifterne for kommunerne under ét og dermed det samlede beløb, som skal fordeles. Dette skyldes, at realvæksthenstillingen er bygget på denne definition, og at udsving i de kommunale forsyningsvirksomheders overskud næppe har nogen betydning for den samlede kommunale sektor.

Til nr. 2, 5 og 8

Efter ændringsforslagene fastlægges tilskuds-nedsættelsen på grundlag af de anlægsudgifter, for hvilke der ikke inden den 4. december 1985 er indgået en bindende kontrakt. Tilskuds-nedsættelsen for disse anlæg fastsættes til 20 pct. Tilskuds-nedsættelsen afregnes foreløbigt i 1986 og efterreguleres i 1987. Ved den foreløbige afregning indbetaler den enkelte (amts)kommune 10 pct. af den enkelte (amts)kommunes budgetterede anlægsudgift.

Endvidere foreslås anlægsudgifter på miljøområdet samt sanering, byfornyelse og boligforbedring undtaget ved beregning af tilskuds-nedsættelsen.

Endelig er der med § 10 a, stk. 2, og § 17 a, stk. 2, åbnet mulighed for at indsende revideret anlægsbudget senest 1. april 1986, idet der i dette tilfælde betales 10 pct. af de budgetterede anlægsudgifter opført på det reviderede anlægsbudget.

Tilskuds-nedsættelsen beregnes med et beløb svarende til 20 pct. af den del af en (amts)kommunes anlægsudgifter, for hvilke der ikke inden den 4. december 1985 er indgået bindende kontrakt. Hvis (amts)kommunerne kan dokumentere, at der er indgået en bindende kontrakt, beregnes herefter ikke tilskuds-nedsættelse. Ved den foreløbige afregning pr. 1. april 1986 foreslås, at (amts)kommunerne indbetaler 10 pct. af den enkelte (amts)kommunes budgetterede anlægsudgift, dog ekskl. anlægsudgifter vedrørende miljøforanstaltninger m.v.

I § 10 a, stk. 2, og § 17 a, stk. 2, foreslås indføjet bestemmelser, der åbner mulighed for, at (amts)kommuner kan indsende revideret budget senest 1. april 1986, som danner grundlag for beregningen af den foreløbige tilskudsreduktion.

Endelig stilles der forslag om, at tilskuds-nedsættelsen ikke omfatter miljøinvesteringer samt sanering, byfornyelse og boligforbedringer. Anlægsudgifter på konto 050-0.56 Spildevandsanlæg, 0.60-0.64 Renovation, 0.70-0.74 Vandløbsvæsen samt 0.80-0.89 Øvrige miljøforanstaltninger samt 0.14 Sanering og 0.15 Byfornyelse og boligforbedring er undtaget fra tilskuds-nedsættelsen.

Til nr. 3, 6 og 9

Ved underændringsforslagene undtages en række bestemte investeringer.

Det gælder driftsmateriel i form af busser og andet rullende materiel, EDB-udstyr, hospitalsudstyr, inventar o.lign. Sådanne anskaffelser kan ikke siges at være bygge- og anlægsvirksomhed i almindelig forstand, og specielt medfører de ikke overophedning af byggesektoren i Danmark.

Mindretallet ønsker endvidere bevillinger til projektering og andre lignende udgifter til forberedelse af bygge- og anlægsvirksomhed i 1987 og følgende år undtaget fra afgiften.

Den del af underændringsforslagene, der vedrører undtagelse af bevillinger til byggeri og anlæg, hvortil der er ydet tilskud fra staten eller EF, skal ses i lyset af, at disse tilskud ofte ydes til havne og anden infrastruktur eller andre former for regional udvikling.

En afgift på 20 pct. på sådanne anlæg vil dels indebære en alvorlig økonomisk byrde på disse investeringer, der normalt foretages i økonomisk svage områder, dels kunne give problemer med hensyn til ydelsen af tilskuddene, såfremt kommuner beslutter at udskyde dem.

Endelig vil det være i modstrid med tilskudsgivernes hensigt med tilskuddene, hvis sådanne investeringer belægges med en afgift på 20 pct.

Endvidere bør undtages investeringer i varmforsyningsanlæg, hvor der af miljømæssige grunde og ud fra ønsket om øget udnyttelse af halm, træflis, biogas, vind og overskudsvarme må foretages fortsatte investeringer. Det samme bør gælde for nødvendige kommunale investeringer i forbindelse med udbygningen af naturgasnettet.

Til nr. 7

På kommunekontaktudvalgsmødet den 4. december 1985 fremsatte Amtsrådsforeningen i Danmark ønske om, at inddragelsen af besparelsen vedrørende lægekonflikten i 1984 sker med en fordeling svarende til fordelingen af de beregnede faktiske besparelser i amtskommunerne og ikke som foreslået efter beskatningsgrundlag.

På den baggrund foreslås den samlede tilskuds-nedsættelse på 142 mill. kr. fordelt i forhold til det antal patienter, som var omfattet af konflikten i de enkelte amtskommuner, dvs. tilmeldt som gruppe 1-patienter hos læger, der deltog i konflikten. Den foreslåede fordeling er vist i nedenstående tabel.

Tabel 1. Fordeling af nedsættelse af tilskud til amtskommunerne med 142 mill. kr. (besparelse ved lægekonflikt).

Amtskommune	Antal gruppe 1-patienter omfattet af konflikten	Tilskuds-nedsættelse ¹⁾ (1.000 kr)
København	361.092	17.544
Frederiksborg	51.151	2.484
Roskilde	140.959	6.852
Vestsjælland	162.549	7.896
Storstrøm	196.262	9.528
Bornholm	37.034	1.800
Fyn	330.828	16.068
Sønderjylland	172.053	8.352
Ribe	165.225	8.028

Vejle.....	231.829	11.256
Ringkøbing.....	181.622	8.820
Århus.....	392.608	19.068
Viborg.....	145.822	7.080
Nordjylland.....	354.526	17.220
I alt.....	2.923.560	141.996

1) Fordelt efter antal patienter omfattet af konflikten, afrundet til beløb deleligt med 12.000

En væsentlig del af den samlede besparelse stammer fra sparede basishonorarer til læger omfattet af konflikten. Disse besparelser fordeler sig proportionalt med antal om-

fattede patienter. Det forudsættes, at de øvrige besparelser fordeler sig på tilsvarende måde.

Karen Højte Jensen (KF) nfm. Flemming Jensen (KF) Lizzie Lichtenberg (KF)

Lis Aaltonen (KF) Svend Heiselberg (V) Thor Pedersen (V) Maisted (FD)

Gammelgaard (KF) Hanne Andersen (S) Dorte Bennedsen (S) Tove Lindbo Larsen (S)

Lerke (S) Henning Rasmussen (S) fmd. Taanquist (S) Agerschou (SF) Lenger (VS)

Ole Vig Jensen (RV)

Partierne CD, KrF og FP havde ikke medlemmer i udvalget.

Til lovforslag nr. L 103

Bilagshæfte

til

Betænkning

over

**Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser
om tilskud til kommuner og amtskommuner**

(Ændring af tilskud for 1986 og 1987)

I bilagshæftet er optrykt nogle af kommunaludvalgets spørgsmål vedrørende lovforslaget til indenrigsministeren, energiministeren og ministeren for offentlige arbejder samt ministrenes besvarelser heraf (bilag 1).

Endvidere er optrykt henvendelser til udvalget og indenrigsministerens kommentarer hertil (bilag 2) samt et notat, indenrigsministeren anvendte under et samråd vedrørende lovforslaget (bilag 3).

Bilag 1

Nogle af kommunaludvalgets spørgsmål vedrørende lovforslaget til en række ministre og disses besvarelser heraf

Spørgsmål 11:

Omfatter afgiften af anlægsarbejder også projekter, som regeringen særligt har tilskyn- det kommunerne til, enten ved at godkende låntagning uden for lånerammerne eller ved at påbyde kommunerne at udføre dem?

Svar:

Tilskudsnedsettelsen omfatter også de om- talte anlægsarbejder.

Spørgsmål 28:

Der ønskes en kommentar fra energimini- steren til brevet fra Frederiksværk kommune af 5. december 1985 (L 103 - bilag 3).

Svar:

Energiministeriet godkendte den 28. febr- ar 1983 delplan for Frederiksværk kommune, der medfører, at den kollektive varmforsy- ning i Frederiksværk kommune skal baseres på overskudsvarme fra Det danske Stålvalse- værk I/S. Det fremgår endvidere af godken- delsen, at i de perioder, hvor der ikke kan leveres den fornødne mængde overskudsvar- me, suppleres forsyningen fra kommunens nuværende fjernvarmecentraler samt fra en af delplanforslaget omfattet kul- og oliefyret fjernvarmecentral.

Energiministeriet er bekendt med, at den kul- og oliefyrede fjernvarmecentral nu plan- lægges omlagt til en halmfyret fjernvarme- central. En sådan omlægning svarer til ener- giministeriets retningslinjer på området.

Udbygningen af fjernvarmenettet i Frede- riksværk er et samfundsøkonomisk fordelag- tigt projekt. Energiministeriet har hidtil til- skyndet til anvendelse af overskudsvarme, som er højt prioriteret i varmeplanlægningen. Anvendelse af overskudsvarme indebærer således betydelige valutabesparelser og miljø- forbedringer.

Projekter af denne art er også omfattet af lovforslagets bestemmelser.

Spørgsmål 30:

Kan ministeren for offentlige arbejder op- lyse om, hvilke bygge- og anlægsmæssige udgifter Nyborg kommune bliver tvunget til at foretage i 1986 som følge af færgeudlæ- gningen? Merudgifterne bedes konkretiseret via henvendelse til Nyborg kommune.

Svar:

Som loven om udbygning af færgefarterne over Store Bælt foreligger i dag, bliver Ny- borg kommune ikke påført nogen bygge- og anlægsmæssige udgifter.

Som følge af en drøftelse i udvalget om offentlige arbejder er der bebudet et lovfors- slag om ændring af anlægsloven. Ændringen drejer sig om overføringen af Storebæltsvej. Nyborg kommunes økonomiudvalg har i den forbindelse ved brev til ministeren for offent- lige arbejder af 28. oktober 1985 åbnet mu- lighed for et tilskud til anlægget. Merudgif- ten udgør i alt ca. 8,2 mill. kr., men en ende- lig fordeling af udgiften mellem staten og kommunen er endnu ikke foretaget.

Spørgsmål 35:

Skal der betales afgift af anlægsudgifter, der bygger på EF-støtte?

Svar:

Som det fremgår af lovforslagets bemærk- ninger side 7, omfatter beregningsgrundlaget for tilskudsnedsettelsen den enkelte (amts)- kommunes samlede bruttoanlægsudgifter og -tilskud i regnskabsåret 1986 ekskl. udgifter- ne til jordforsyning på kontiene 0.01.-0.05.

Der sondres således ikke mellem projekter, der modtager, henholdsvis ikke modtager, støtte fra EF.

Spørgsmål 41:

Hvorledes er retstilstanden, når flere kommuner i fællesskab indgår aftale om et fælles projekt og en eller flere af disse kommuner med henvisning til afgiften af anlægsudgifter ønsker udskydelse heraf, mens andre ønsker at fastholde sådanne aftaler? Vil der foreligge en force majeure-situation?

Svar:

Spørgsmålet kan ikke besvares generelt, da retsstillingen helt afhænger af indholdet af de indgåede aftaler. Nye eller forhøjede afgifter, skatter m.v. vil dog næppe kunne betragtes som force majeure. Hvis flere kommuner har indgået aftale om gennemførelse af et anlægsarbejde, vil den enkelte kommune således næppe kunne kræve anlægsarbejdet udskudt, medmindre dette har hjemmel i aftalen eller der i øvrigt er enighed herom mellem kommunerne.

Spørgsmål 48:

Omhandler lovforslaget anlægsudgifter, som afholdes af f.eks. Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen eller Kommunedata?

Svar:

Lovforslaget omhandler ikke anlægsudgifter afholdt af de i spørgsmålet nævnte institutioner.

Spørgsmål 49:

Indebærer lovforslaget, at en kommune vil kunne lade et projekt opføre på budgettet som en driftsudgift (tilskud til en privat eller selvejende institution), som derefter afholder anlægsudgiften til det konkrete projekt?

Svar:

Efter de kommunale konteringsregler skal kommunale tilskud på samme måde som andre kommunale udgifter konteres efter, om de vedrører drift eller anlæg. Retningslinjerne for denne kontering er der redegjort nærmere for i svaret på udvalgets spørgsmål 7.

Et kommunalt tilskud til en privat institution eller en privat skole, der finansierer anlægsudgifter i de pågældende institutioner, vil derfor skulle konteres som anlægstilskud i kommunernes budget/regnskab og vil som

følge heraf indgå i beregningsgrundlaget for tilskudsnedsettelsen.

Spørgsmål 50:

Indebærer lovforslaget, at kommunale investeringer i el- og varmforsyning afgiftsbelægges, mens investeringer i tilsvarende privatejede forsyningsvirksomheder ikke afgiftsbelægges?

Svar:

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger side 7, omfatter grundlaget for beregning af tilskudsnedsettelsen for den enkelte (amts)kommune de samlede bruttoanlægsudgifter og -tilskud i 1986 ekskl. udgifterne til jordforsyning på kontiene 0.01.-0.05. Beregningsgrundlaget omfatter derfor også kommunale investeringer i el- og varmforsyning, hvorimod lovforslaget ikke omfatter investeringer i andre forsyningsvirksomheder.

For så vidt angår tilskudsnedsettelsen vedrørende anlæg på forsyningsvirksomheder gives der den enkelte (amts)kommune mulighed for at indregne nedsettelsen i takstgrundlaget, hvis den ønsker at gennemføre anlægsarbejder i 1986, jfr. også besvarelsen af spørgsmålene 32, 33 og 39.

Svar på spørgsmål 32, 33 og 39:

Ifølge lovforslagets § 10 a, stk. 2, fastsætter indenrigsministeriet nærmere regler om beregningsgrundlaget for tilskudsnedsettelsen. Det er i den forbindelse hensigten at udforme disse regler sådan, at der gives kommunerne mulighed for at fordele tilskudsnedsettelsen til de anlægsarbejder, der bestemmer beregningsgrundlaget, således at kommunerne valgfrit får mulighed for at indregne tilskudsnedsettelsen i takst- og prisgrundlaget og således også på aftageren, hvis kommunens anlægsarbejde udføres som entreprenør for en anden kommune. Samtidig vil der blive fastsat retningslinjer, som sikrer, at anlægsarbejder, kommunerne udfører for hinanden, kun indgår i beregningsgrundlaget for den kommune, som har rekvireret arbejdet.

Som følge heraf vil Skanderborg kommune, jfr. spørgsmål 32, blive belastet med den tilskudsnedsettelse, der beregnes på Århus kommunes budget.

Konsekvenserne for Frederiksværk kommunes fjernvarmeprojekt, jfr. spørgsmål 33,

vil være, at der gives mulighed for forholdsmæssigt at indregne tilskudsnedsettelsen i fjernvarmetaksterne. Det samme vil gælde for varmecentralen i Klemensker.

Spørgsmål 52:

Vil en kommune efter lovforslaget kunne konvertere en anlægsudgift til etablering af faciliteter til døgnpleje til en driftsudgift ved at indgå aftale med private firmaer.

Svar:

En kommune kan i stedet for at investere selv indgå aftale med f.eks. en selvejende institution. Lejemål er imidlertid omfattet af lånereglerne, idet lejeaftaler sidestilles med lån.

Dette begrænser i sig selv i praksis mulighederne for at erstatte investeringer med lejeaftaler.

Spørgsmål 59:

Vil ministeren oplyse beregningsgrundlaget for Københavns kommunes udgifter på i alt 20 mill. kr. til gårdrydninger? Er beregningsgrundlaget alene kommunens andel eller den samlede udgift?

Svar:

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget side 7, er beregningsgrundlaget for tilskudsnedsettelsen den enkelte (amts)-kommunes samlede bruttoanlægsudgift og -tilskud i regnskabsåret 1986 ekskl. udgifterne til jordforsyning på kontiene 0.01.-0.05.

I modsætning til de anlægstyper, der er nævnt i besvarelsen af spørgsmål 8 (hvor den enkelte (amts)kommune alene fungerer som entreprenør for staten), er der her tale om et anlægsprojekt, som kommunen selv kan beslutte gennemført.

Beregningsgrundlaget omfatter derfor den fulde udgift på 20 mill. kr.

Spørgsmål 60:

Vil afgiften af anlægsudgifter på gårdrydninger kunne indregnes i det beløb, som beboerne skal betale via huslejen?

Svar:

I de kommuner, hvor huslejen er markedsbestemt, vil huslejerne som udgangspunkt ikke blive berørt af tilskudsnedsettelsen og fordeles på de anlægsudgifter, der indgår i beregningsgrundlaget.

Spørgsmålet om, hvorvidt en fordeling af tilskudsnedsettelsen medfører en husleje-forhøjelse i de kommuner, der har omkostningsbestemt husleje, agter indenrigsministeriet at tage op med boligministeriet.

Spørgsmål 61:

Hvilke repressalier vil staten kunne iværksætte over for kommuner, der som følge af afgiften på anlægsudgifter undlader at afholde de fornødne udgifter på kontoen »lovpligtige foranstaltninger efter kloakbekendtgørelsen«?

Svar:

Der er ikke i lovforslaget indeholdt særlige bestemmelser om repressalier over for kommuner eller amtskommuner, der ikke efterlever de myndighedskrav til den kommunale indsats på forskellige områder, som er fastsat ved lov, bekendtgørelse m.v. De repressalier, som måtte komme på tale, vil således følge de almindelige bestemmelser, der er gældende på det pågældende område.

Spørgsmål 77:

I forbindelse med ministerens kommentarer til henvendelsen fra Vestegnens kraftvarmeselskab skal udvalget bede om en fyldestgørende kommentar til pag. 2, næstsidste afsnit, vedrørende udeblivelse af miljøforbedringer.

Svar:

Idet jeg henviser til min kommentar til henvendelse af 6. december 1985 (L 103 - bilag 19) fra VEKS, skal jeg specielt om miljøspørgsmålet tilføje, at undtagelsen af bindende kontrakter, jfr. ændringsforslag til lovforslaget, fra tilskudsnedsettelsen vil lette det omhandlede projekt i forhold til det oprindelige forslag.

Spørgsmål 78:

Vil kommunale anlægsinvesteringer i halmfyr blive belagt med afgift?

Svar:

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget side 7, omfatter beregningsgrundlaget for tilskudsnedsettelsen for den enkelte (amts)kommune alle bruttoanlægsudgifter og -tilskud i regnskabsåret 1986 ekskl. udgifterne til jordforsyning på kontiene 0.01-0.05.

Kommunale anlægsinvesteringer i halmfyer er derfor også omfattet af beregningsgrundlaget.

Spørgsmål 79:

Vil kommunale anlægsinvesteringer i energiprojekter, der efter ministerens forslag til lov om frikommuner betegnes som ikke umiddelbart økonomisk attraktive, blive belagt med afgift på 10 eller 20 pct., og vil denne afgift i givet fald kunne gøre sådanne investeringer endnu mindre økonomisk attraktive?

Svar:

Såfremt anlægsbevillingen til det pågældende energiprojekt er vedtaget inden den 4. december 1985, skal tilskudsnedsettelsen beregnes som 10 pct. af udgiften, ellers 20 pct., jfr. lovforslagets § 10 a, stk. 1.

Den særlige tilskudsnedsettelse skal imidlertid kun gælde et år, hvorfor de omtalte projekter kun gøres mindre attraktive, hvis de gennemføres i 1986.

Spørgsmål 86:

Ider der henvises til finans- og økonomi-ministeriernes småskrift nr. 47, side 11, 2. afsnit, ønskes det oplyst, på hvilket grundlag ministeren skønner, at indbetalingerne til staten som følge af bygge- og anlægsudgiften skønnes at udgøre 1 mia kr. i 1986, samt hvorledes dette provenu fordeler sig på anlægsarbejder af følgende art: sygehusbyggeri, plejehjemsbyggeri, energidistributionsanlæg (fjernvarme- og naturgasnet), skole- og biblioteksbyggeri, vejanlæg (herunder cykel- og gangstier), miljøforbedrende anlæg (rensingsanlæg, røgrensningsudstyr m.v.) samt indkøb af EDB-udstyr.

Svar:

Som det fremgår af besvarelsen af det af udvalget stillede spørgsmål 5, vil der med en forudsat andel af anlægsudgifter i 1986 bevil-

get før lovforslagets fremsættelse på 60 pct. af samlede anlægsudgifter i 1986 være tale om et endeligt provenu af tilskudsreduktionen på mellem 1,0 og 1,2 mia kr.

A conto-indbetalingen i 1986 beregnes med en fælles sats på 10 pct. af anlægsudgifterne i 1986, som disse fremgår af (amts)kommunernes budget eller et af (amts)kommunerne inden den 1. april 1986 indsendt revideret anlægsbudget.

Det er imidlertid regeringens opfattelse, at de enkelte (amts)kommuner ved overvejelserne omkring et revideret anlægsbudget for 1986 vil tage højde for det forhold, at der for en del af anlægsudgifternes vedkommende – dem, der er bevilget efter lovforslagets fremsættelse – ved den endelige beregning vil blive anvendt en procentsats på 20 fremfor 10. Da de fleste kommuner må ventes at skulle betale en endelig afgift, der er af samme størrelsesorden som eller større end 10 pct. af de budgetterede udgifter i 1986, er det forudsat, at forholdsvis få kommuner vil benytte sig af adgangen til at indsende revideret budget.

Spørgsmål 95:

Med hvilken begrundelse omfatter lovforslaget en inddragelse på 142 mill. kr. som følge af lægekonflikten i 1984?

Får det ændringsforslag, ministeren bebudede ved 1. behandling af L 103 også betydning for de 142 mill. kr.?

Svar:

Som anført i lovforslagets bemærkninger har konflikten givet amtskommunerne en ekstraordinær forøgelse af de likvide aktiver og mulighed for tilsvarende ikke-skattefinansierede aktivitetsudvidelser. Regeringen har fundet, at besparelsen bør medgå til nedbringelse af den offentlige sektors samlede budgetunderskud og ikke til aktivitetsudvidelser. Det skal i den forbindelse understreges, at besparelsen skyldes lovindgrebet i lægernes overenskomster, hvorfor den i analogi med det sædvanlige totalbalanceprincip bør tilfalde statskassen.

På mødet i kommunekontaktudvalget den 4. december 1985 fremsatte Amtsrådsforeningen anmodning om, at inddragelsen af de 142 mill. kr. i givet fald måtte ske med en fordeling svarende til de faktiske besparelser

i amtskommunerne. På den baggrund indeholder mit ændringsforslag en fordeling af tilskudsnedsettelsen, så den svarer til de beregnede besparelser i de enkelte amtskommuner.

Spørgsmål 97:

HTs anlægsudgifter omfatter i stort omfang indkøb af busser og renovering af S-tog. Finder ministeren det rimeligt at sidestille disse med byggeudgifter, som lovforslaget bebuder afgiftspålagt?

Svar:

En statslig regulering af kommunernes økonomi må nødvendigvis – hvis det skal kunne administreres og ikke binde kommunerne i alle detaljer – have en vis generel karakter. Alene af den grund bør der ikke være for mange undtagelsesbestemmelser. Det vil generelt være en fordel for kommunerne, at det område, der reguleres, er så bredt defineret, at der gives gode muligheder for omprioriteringer inden for området.

Spørgsmål 98:

HTs anlægsvirksomhed omfatter køb af arbejder hos DSB, f.eks. sporanlæg, elarbejde m.v. Skal HT efter loven betale afgift til staten for penge, der er betalt til statsvirksomheden DSB? Finder ministeren denne penge-rotation inden for det offentlige relevant?

Svar:

DSB arbejder i flere sammenhænge som entreprenør for hovedstadsrådet/HT. I princippet kunne HT anvende en anden (privat) entreprenør på anlægsarbejderne. (Indenrigsministeriet er dog ikke bekendt med de faktiske muligheder herfor). Af principielle grunde ville det derfor efter min opfattelse ikke være rimeligt at undtage visse anlægsudgifter fra loven alene med den begrundelse, at arbejderne udføres af en anden offentligt ejet virksomhed.

Spørgsmål 99:

En del af kommunernes anlægsudgifter omfatter f.eks. indkøb af EDB-udstyr, apparatur, hjælpemidler m.v. Vil der, hvis loven gennemføres, blive taget hensyn hertil ved udregning af afgifterne til staten?

Svar:

Udgifter af den nævnte art bør efter indenrigsministeriets opfattelse ikke undtages, men indgå i den sum af budgetposter, inden for hvilken kommunalbestyrelsen vil ønske at omprioritere.

Spørgsmål 110:

Vil ministeren undtage de kommunale bygge- og anlægsarbejder, som er forårsaget af påbud fra arbejdstilsynet om lovliggørelse af eksisterende byggeri, fra den planlagte afgift?

Svar:

Kommunale bygge- og anlægsarbejder, som er forårsaget af påbud fra arbejdstilsynet om lovliggørelse af eksisterende byggeri, er omfattet af tilskudsnedsettelsen. Udgangspunktet for beregningen af tilskudsnedsettelsen er anlægsudgifter og -tilskud i regnskabsåret 1986, der bogføres på dranst 3 (anlæg) i det kommunale regnskab.

Spørgsmål 111:

Der ønskes en oversigt over mulige andre metoder til at inddrage 1987-reguleringen på, hvis der vedtages en lovgivning, der afvikler de generelle tilskud til kommuner og amtskommuner fra 1987 – jfr. bemærkningerne til lovforslaget side 6, venstre spalte.

Svar:

Der er en række muligheder. Den mest enkle metode er, at et beløb svarende til den beregnede tilskudsnedsettelse indbetales kontant. Hvis det besluttes, at den kommunale økonomi i fremtiden skal reguleres efter den såkaldte *skattemodel*, jfr. herom betænkning 1033: Konjunkturregulering og visse udligningstekniske problemer, p. 46 ff., vil reguleringen kunne ske gennem – eventuelt individuelle – nedsættelser af kommuneskatten og en forhøjelse af statsskatten.

Det vil dog også være muligt at foretage reguleringer ved nedsættelse af tolvtedelsratene.

Hvis der under en eller anden form fastholdes et vist statsligt bidrag til den kommunale økonomi, kan reguleringen ske gennem nedsættelse af dette bidrag, også selv om den kommunale økonomi i øvrigt reguleres via skattemodellen.

Spørgsmål 118:

Kan ministeren bekræfte, at de 25 mill. kr. lig med 10 års husleje, som Horsens kommune i 1986 har afsat til »udlån« til et privat selskab, der har købt en ejendom, hvori kommunen har hovedbibliotek, ikke vil være omfattet af lovforslagets regler om statsafgift?

Svar:

Da alene anlægsudgifter indgår i beregningsgrundlaget for tilskudsnedsettelsen, er den nævnte udgift ikke omfattet af forslaget.

Det skal dog tilføjes, at den konstruktion, Horsens kommune har valgt, er forholdsvis ualmindelig og forudsætter dispensation fra lånebekendtgørelsen i det enkelte tilfælde.

Spørgsmål 121:

Skal der betales statsafgift af anlægget af et rensningsanlæg, som forbrugerne via en vandafledningsafgift sparer op til?

Svar:

Anlægsudgifter til et rensningsanlæg vil indgå i beregningsgrundlaget for tilskudsnedsettelsen. Udgifterne vil indgå uden hensyn til, om de finansieres ved lån eller opsparing.

*Spørgsmål 124:**Ad svar på spørgsmål 105:*

Det ønskes af ministeren for offentlige arbejder oplyst, om de ca. 95 km statsveje, Storstrøms amtskommune overtager i forbindelse med åbningen af Farøbroerne og tilknyttede motorvejsanlæg, bliver omklassificeret fra statsveje til amtsveje i forbindelse med overtagelsen.

Svar:

Amtskommunen har pr. 1. juli 1985 overtaget 30 km statsvej, der fra denne dato er klassificeret som amtsvej.

Når Ønslev-Sakskøbing-strækningen åbnes i 1988, overtager amtskommunen yderligere 17 km statsvej, der hermed omklassificeres til amtsvej.

Når sidste strækning af Sydmotorvejen, nemlig Rønnede-Ydby-strækningen, åbnes i 1989, overtager amtskommunen de resterende 48 km statsvej som motorvej. Dette forudsætter, at amtsrådet er enig i et af mig for

nogle dage siden fremsat forslag om, at den 25 km lange strækning fra Vester Egesborg til motorvejstilslutningsanlægget på Vordingborg-Kalvehave-vejen opretholdes som statsvej til 1989.

*Spørgsmål 125:**Ad svar på spørgsmål 30:*

Kan ministeren for offentlige arbejder oplyse, om Nyborg kommune overhovedet får afledte anlægsudgifter som f.eks. flytning af eksisterende anlæg?

Svar:

Nyborg kommune får ingen afledte udgifter, der er en følge af projektet.

*Spørgsmål 126:**Ad svar på spørgsmål 7:*

Vil et anlægsarbejde være undtaget fra lovforslaget i sin helhed, hvis der kun er givet bevilling til projekteringen pr. 4. december 1985?

Svar:

Der henvises til ændringsforslaget (nr. 2) fremsendt til kommunaludvalget med skrivelse af 7. december 1985, hvori det foreslås, at beregningsgrundlaget for tilskudsnedsettelsen omfatter anlægsudgifter i 1986, for hvilke der ikke inden 4. december 1985 er indgået bindende kontrakt.

Et anlægsarbejde i sin helhed vil derfor ikke være undtaget, hvis der alene inden 4. december 1985 er indgået bindende kontrakt om projekteringsudgifterne.

*Spørgsmål 128:**Ad svar på spørgsmål 3:*

Skal svaret forstås således, at Odense kommune med en samlet anlægsudgift på 280 mill. kr. skal betale en højere afgift end Ålborg kommune med en anlægsudgift på 290 mill. kr. fordi Odense kommune pr. 4. december 1985 kun havde bevilget 65 mill. kr., mens Ålborg kommune havde bevilget 145 mill. kr.?

Svar:

Oversigten i svaret på spørgsmål 3 er ikke længere relevant for opgørelsen af beregningsgrundlaget for tilskudsnedsettelsen. Der

henvises til ændringsforslaget (nr. 2) fremsendt til kommunaludvalget med skrivelse af 7. december 1985, hvori det foreslås, at beregningsgrundlaget for tilskudsnedsettelsen alene omfatter anlægsudgifter i 1986, for hvilke der ikke inden 4. december 1985 er indgået bindende kontrakt.

Spørgsmål 130:

Ad svar på spørgsmål 10:

Spørgsmål 10 bedes besvaret.

Svar:

Et byggeprojekt, der er opdelt i flere etaper, ville efter regeringens oprindelige lovforslag give anledning til tilskudsreduktion på 20 pct., hvis

- a) alle etaper udføres i 1986,
- b) alle etaper omfattes af en anlægsbevilling, der ikke er vedtaget før den 4. december 1985.

Derimod ville kun en del af projektet omfattes af 20 pct.-reglen, hvis der var givet anlægsbevilling til en del af projektet.

Spørgsmål 137:

Ad svar på spørgsmål 102:

Vil ministeren give eksempler på kommunale udgifter, der ville kunne placeres som enten drifts- eller anlægsudgifter.

Svar:

Af svaret på spørgsmål 112 fremgår, at udgifter til behovsanalyse og programoplæg for ét bygge- eller anlægsarbejde ifølge indenrigsministeriets retningslinjer kan søges som driftsudgift. Det fremgår også af svaret, at udgifterne efter indenrigsministeriets opfattelse ikke i alle tilfælde valgfrit kan afholdes som enten en driftsudgift eller en anlægsudgift, idet udgifternes karakter af at være engangsudgifter af begrænset varighed og udgifternes størrelse også vil spille en rolle for, om udgifterne skal afholdes som driftsudgift eller anlægsudgift. I overensstemmelse hermed kan der forekomme tilfælde, hvor udgifter til behovsanalyse og programoplæg kan søges enten som driftsudgift eller som anlægsudgift.

Spørgsmål 139:

Ad svar på spørgsmål 101:

Finder ministeren det rimeligt, at amtskommunerne skal betale statsafgift af udgifter til opfyldelse af krav fra arbejdstilsynet på institutioner overført fra statslig til amtskommunal regie i de tilfælde, hvor de pågældende krav ikke har været opfyldt af staten ved overførslen – jfr. brev af 6. december 1985 fra Frederiksborg amtsråd?

Svar:

Idet man skal henvide også til svaret på spørgsmål 116, skal regeringen som udgangspunkt slå fast, at kommunerne inden for deres område altid vil kunne stå over for udgiftskrævende begivenheder, som de ingen kontrol har over, men som de alligevel forventes at tilpasse inden for de økonomiske rammer, der foreligger.

Regeringen har på kommunekontaktudvalgets møde den 4. december 1985 tilkendegivet, at den vil se på, om myndighedskravene specielt i 1986 kan siges at sætte kommunerne og amtskommunerne i en klemme, og regeringen vil anmode ministerier og styrelser om at være opmærksomme på (amts)kommunernes særlige omkostninger ved opfyldelse af myndighedskrav i 1986.

Spørgsmål 141:

Ad svar på spørgsmål 35:

Kan ministeren bekræfte, at den pågældende EF-støtte i forvejen er fratrukket i de generelle tilskud til kommuner og amtskommuner?

Svar:

Modregning af tilskud fra EFs socialfond i de generelle tilskud til kommuner og amtskommuner sker efterfølgende på grundlag af regnskabsmæssige oplysninger. Senest er de generelle tilskud reguleret for EF-tilskud vedrørende 1982. I 1986 vil reguleringen – ved midtvejsreguleringen i juni måned – blive foretaget på grundlag af 1983-støtten.

Der er således ikke i de generelle tilskud foretaget nogen regulering for eventuelle EF-tilskud til projekter, som er opført på kommunernes anlægsbudget for 1986. Det tilføjes, at der stadig vil være et betydeligt

tilskudselement i EF-støtten for de(n) kommune(r), som udfører projektet.

Spørgsmål 142:

Ad svar på spørgsmål 49:

Vil kontingenter fra en kommune til en forening – f.eks. en kommuneforening – være at betragte som en anlægs- eller driftsudgift?

Svar:

Kontingenter fra en kommune til en forening – f.eks. en kommuneforening – afholdes som driftsudgift.

Spørgsmål 143:

Ad svar på spørgsmål 52:

Kan en kommune ved at forhøje *plejevederlaget* for familiepleje i praksis konvertere en anlægsudgift til etablering af døgninstitutioner til en driftsudgift, hvor der i stedet etableres familiepleje?

Svar:

Spørgsmålet må besvares bekræftende. Men det kan ikke tages for givet, at det er nødvendigt at forhøje plejevederlaget for at få kapaciteten for familiepleje udvidet.

Spørgsmål 145:

Ad svar på spørgsmål 89:

Vil sygehusbyggeriet i Åbenrå blive vurderet som et igangværende eller et planlagt projekt?

Svar:

I spørgsmål 89 oplyses, at licitationen vedrørende sygehusbyggeriet i Åbenrå endnu ikke er tilendebragt. Som følge heraf må det antages, at der ikke er indgået bindende kontrakt. Under forudsætning heraf vil sygehusbyggeriet være omfattet af beregningsgrundlaget for tilskudsnedsettelsen.

Spørgsmål 148:

Ad svar på spørgsmål 16:

Kan ministeren bekræfte, at Herning kommune har en realvækst fra regnskab 1984 til budget 1986, der ligger ca. 50 pct. over, hvad kommunen rent faktisk får i bloktilskud? Ministeren bedes i bekræftende fald angive, hvilke andre metoder end nedsættelse af til-

skuddene der vil blive brugt, hvis kommunen skal af med mere i bloktilskud, end den får.

Svar:

Det kan oplyses, at realvæksten i Herning kommunes samlede nettodriftsudgifter fra regnskab 1984 til budget 1986 er i størrelsesordenen 78 mill. kr., og at statstilskuddet til kommunen i 1986 efter konjunkturreguleringen for 1986 er i størrelsesordenen 20 mill. kr.

Det skal imidlertid bemærkes, at forudsætningen for, at der skal foretages en reduktion i statstilskuddet til Herning kommune, er, at der sker en realvækst i nettodriftsudgifterne for den kommunale sektor under ét, jfr. lovforslagets § 1, nr. 1, stk. 13. Det er regeringens klare forventning, at en sådan vækst ikke vil finde sted. Der er i øvrigt allerede i dag kommuner, hvis tilsvaret til udligningsordninger overstiger deres bloktilskud.

For så vidt angår de metoder, der kan anvendes i forbindelse med en eventuel tilskudsnedsettelse i 1987, forudsat at de generelle tilskud er påbegyndt afviklet fra og med 1987, jfr. bemærkningerne til lovforslaget side 6, venstre spalte, skal jeg tillade mig at henvise til min besvarelse af udvalgets spørgsmål nr. 111.

Spørgsmål 149:

Ad svar på spørgsmål 35:

Når kommuner som følge af statsafgiften opgiver anlægsarbejder i 1986, der har fået tilsagn om EF-tilskud, vil ministeren da lægge det beløb til de generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, som ministeren ellers ville trække/har trukket fra som følge af de pågældende EF-tilskud?

Svar:

Som det fremgår af svaret på spørgsmål 141, sker reguleringen i de generelle tilskud for støtte fra EFs socialfond efterfølgende på grundlag af regnskabsmæssige oplysninger, dvs. den faktisk udbetalte støtte. Hvis et projekt bortfalder og bevilget EF-støtte derfor ikke udbetales, vil fradraget i de generelle tilskud blive tilsvarende mindre.

Spørgsmål 150:

Ad svar på spørgsmål 20 og 22:

Kan ministeren bekræfte, at hovedstadsrådet kan spare en del af afgiften ved at kontere en del af det rullende materiel som driftsudgift, som det er tilfældet i en række andre kommuner?

Svar:

Indenrigsministeriet finder ikke grundlag for at antage, at udgifter, som i hovedstadsrådets budget er konteret som anlægsudgifter i forbindelse med regnskabsopgørelsen, vil kunne konteres som driftsudgifter. Indkøb af rullende materiel til HT (busser og togvogne m.v.) konteres på anlægsbudgettet/regnskabet.

Spørgsmål 155:

Ad svar på spørgsmål 98:

Kan ministeren bekræfte, at de omhandlede udgifter helt eller delvis finansieres af midler, som HT oprindeligt har fået fra staten?

Svar:

Staten yder et årligt tilskud til hovedstadsrådet i henhold til lov om hovedstadsområdets kollektive personbefordring. Tilskuddet ydes som kompensation for hovedstadsrådets overtagelse af det økonomiske og driftsmæssige ansvar for den regionale jernbanepersonbefordring, som hidtil blev varetaget af DSB. Spørgsmålet kan derfor besvares bekræftende.

Spørgsmål 156:

Ad svar på spørgsmål 97 og 99:

Vil kommunalbestyrelsens prioriteringsmuligheder ikke omfatte det samlede budgetområde i alle tilfælde?

Svar:

Kommunalbestyrelsens omprioriteringsmuligheder omfatter det samlede budgetområde, bortset fra de lovbundne udgifter.

Spørgsmål 167:

Ad svar på spørgsmål 118:

Har Horsens kommune fået den omtalte dispensation fra lånebekendtgørelsen, og medfører det, at andre kommuner også vil få dispensationer ved lignende konstruktioner?

Svar:

Horsens har fået dispensation fra lånebekendtgørelsen med den begrundelse, at den valgte finansieringsform i realiteten kan side-stilles med selvfinansiering.

Indenrigsministeriet har ikke taget stilling til, om andre kommuner på tilsvarende måde vil kunne få dispensation.

Det bemærkes i den forbindelse, at kommunernes tilskyndelse til at indgå lejeaftaler reduceres, når realrenteafgiftsfritagelsen for pensionskasser falder bort.

Spørgsmål 170:

Hvad forstås i ændringsforslagets § 10 a, stk. 1, ved »bindende kontrakt«?

Svar:

Begrundelsen for ændringsforslaget er, at det ikke findes rimeligt, at kommunerne skal betale tilskudsnedsettelse af anlægsarbejder, som de er kontraktligt bundet til at gennemføre.

Et anlægsarbejde er omfattet af en bindende kontrakt, hvis den part, med hvem kommunen har indgået aftale om udførelse af arbejdet, kan gøre sanktioner gældende (typisk i form af erstatningskrav), hvis kommunen ikke overholder kontrakten. Arbejder, kommunerne selv udfører, vil således være omfattet af afgiften.

Igangværende arbejder, der ikke er omfattet af en bindende kontrakt, vil også udløse en tilskudsreduktion.

Regeringen mener, at der med dette forslag, som er i overensstemmelse med Kommunernes Landsforenings ønsker, er fundet en administrerbar løsning på de problemer i lovforslaget, som de kommunale organisationer har påpeget, jfr. vedlagte henvendelse.

KOMMUNERNES LANDSFORENING

Den 4. december 1985

Indenrigsministeriet

Indenrigsministeriet har forelagt de kommunale organisationer et udkast til lovforslag vedrørende ændring af forskellige lovbestemmelser om tilskud til kommuner og amtskommuner.

Forslaget indebærer en afgift på kommunale anlægsudgifter i 1986 i form af en bloktilskudsreduktion samt en bloktilskudsreduktion i 1987, som svarer til en eventuel realvækst i kommunernes driftsudgifter fra 1984 til 1986.

Lovforslagets formål er at tilskynde til, at kommuner og amtskommuner tilrettelægger deres udgiftspolitik for 1986 med henblik på at holde uændret aktivitet i forhold til regnskabet 1984 og at modvirke flaskehalsproblemer i bygge- og anlægssektoren.

Hvad angår driftsudgifterne, kan landsforeningen være enig i, at væksten i budgetterne for 1986 for kommuner under ét overskrider regeringens henstilling om uændret aktivitet i forhold til 1984-regnskabet. Landsforeningen deltager gerne i en fornyet henstilling til kommunerne om at holde uændret aktivitet.

Lovforslaget indeholder som nævnt en bestemmelse om, at kommunernes bloktilskud nedsættes, hvis kommunerne ikke overholder henstillingen om uændret aktivitet i forhold til 1984-regnskabet. Landsforeningen finder, at kun de kommuner, der overskrider henstillingen om 0-vækst i driftsudgifterne, bør omfattes af de varslede sanktioner, idet det er urimeligt, at kommuner, der har overholdt henstillingen, får nedsat deres bloktilskud.

Et problem ved individuelle bloktilskudsbeskæringer er, at udgangspunktet for beregningen af realvæksten vil føles urimelig over for nogle kommuner. F.eks. vil kommuner, der overholdt de daværende henstillinger og gennemførte særlig store besparelser i 1984, have stor risiko for at blive ramt.

Dette kan modvirkes ved at indføre en deponeringsordning for beløbet i stedet for

en indbetaling til staten. Den nuværende kommunalbestyrelse vil så mærke beskæringen i fuldt omfang, men på længere sigt vil kommunen ikke få sine økonomiske vilkår forringet.

En sådan ordning vil give et væsentligt incitament til at overholde henstillingen, samtidig med at det er lettere at acceptere de skævheder, som individuelle indgreb vil indebære.

Desuden bemærkes, at de kommunale forsyningsvirksomheder efter landsforeningens opfattelse ikke bør medtages i beregningen af realvæksten i driftsudgifterne, idet der uafhængigt af det kommunale aktivitetsniveau kan være betydelige udsving i nettoudgifterne, afhængigt af tidspunkt og niveau for takstfastsættelsen.

Kommunernes Landsforening er endvidere enig med regeringen i, at der er fare for en overophedning af bygge- og anlægssektoren, hvilket bl.a. kan konstateres ud fra licitationsresultaterne i kommunerne. Landsforeningen er derfor også indforstået med, at der må ske en vis opbremsning i den offentlige anlægsaktivitet i forhold til de anlægsbudgetter, der er lagt for 1986.

Landsforeningen er enig med indenrigsministeriet i, at byggemodning bør undtages for afgiften, bl.a. af hensyn til erhvervsudviklingen. Landsforeningen finder endvidere, at miljøinvesteringer bør undtages, idet udgifterne til spildevandsanlæg ikke kan styres af den enkelte kommune, men er bundet af de miljøkrav, som er fastlagt i amtet og hovedstadsrådet. Hertil kommer, at der efter ønske fra regeringen er sket en opprioritering af miljøinvesteringerne, hvorfor det forekommer urimeligt, at disse investeringer nu skal pålægges en afgift.

Der er endvidere særlige problemer forbundet med at indføre en anlægsafgift på kommunale forsyningsvirksomheder. En afgift, der alene omfatter de kommunale forsy-

ningsvirksomheder, vil indebære, at brugere af kommunale forsyningsydelser skal betale højere takster end brugere, der betjenes af ikke-kommunale forsyningsvirksomheder. Det kan efter landsforeningens opfattelse ikke være rimeligt med en sådan forskelsbehandling af borgerne, hvorfor de kommunale forsyningsvirksomheder bør undtages fra afgiften.

Regeringen lægger op til, at opbremsningen skal ske ved, at der pålægges kommunerne en anlægsafgift. Landsforeningen finder, at en eventuel anlægsafgift alene bør omfatte nye anlægsarbejder, idet kommunerne ikke reelt har nogen mulighed for at stoppe igangværende anlægsarbejder – i hvert fald ikke uden store omkostninger. En afgift på igang-

værende anlægsarbejder må derfor opfattes som en skat på kommunerne, hvilket landsforeningen finder uacceptabelt.

Landsforeningen er opmærksom på, at sondringen mellem igangværende og nye anlægsarbejder kan give anledning til fortolkningsproblemer. Landsforeningen skal dog pege på, at sondringen kan tilrettelægges således, at arbejder, hvor der ikke foreligger en bindende kontrakt, omfattes af anlægsafgiften. Det vil påhvile den kommunale revision at påse, at afgiften afregnes i overensstemmelse med de fastsatte regler.

Det forudsættes, at anlægsafgiften kan indregnes i prisen ved anlægsarbejder, der udføres for andre (f.eks. staten).

Med venlig hilsen

EVAN JENSEN

/ Peter Gorm Hansen

Spørgsmål 173:

Hvor stor vil tilskudsnedsettelsen som følge af anlægsudgifterne blive for hovedstadsrådets vedkommende, såfremt ændringsforslaget gennemføres og der i øvrigt ikke sker ændringer i anlægsbudgettet? Hvor stort er det samlede tilskud til hovedstadsrådet før denne regulering?

Svar:

Hovedstadsrådet har i skrivelse af 4. december 1985 til kommunaludvalget oplyst, at de samlede anlægsudgifter i 1986 er skønnet til 412 mill. kr., hvoraf der er indgået bindende kontrakter for 309 mill. kr. Under forudsætning af regnskabsmæssige udgifter svarende hertil vil a conto-tilskudsnedsettelsen til hovedstadsrådet – hvis det ikke vælger at udarbejde et revideret anlægsbudget – for 1986 udgøre 41,2 mill. kr., dog kun 38,1 mill. kr. beregnet på grundlag af det til indenrigsministeriet indberettede anlægsbudget.

Ved den endelige afregning i 1987 vil nedsettelsen kunne opgøres til 20 pct. af 412 minus 309 mill. kr. eller 20,6 mill. kr.

Statens tilskud til hovedstadsområdet kollektive personbefordring udgør i 1985 498,4 mill. kr. og i 1986 (FFL 86) 595,4 mill. kr. før regulering for L 103.

Spørgsmål 179:**Ad svar på spørgsmål 50:**

Skal svaret forstås således, at statsafgiften

belaster taksterne i kommunale el- og varme-forsyningsvirksomheder, men ikke i privat-ejede forsyningsvirksomheder?

Svar:

Som det fremgår af besvarelsen af det af udvalget stillede spørgsmål 50, vil der blive givet den enkelte (amts)kommune mulighed for at indregne en tilskudsreduktion i forbindelse med anlægsudgifter i forsyningsvirksomhedernes takstgrundlag.

I det omfang en sådan indregning finder sted, vil tilskudsreduktionen således belaste taksterne i de kommunale virksomheder, hvis budgetter er indarbejdede i de kommunale budgetter. Lovforslaget indeholder ikke bestemmelser vedrørende andre forsyningsvirksomheder.

Spørgsmål 185:

Der ønskes en specificeret beregning af provenuet efter ministerens stillede ændringsforslag.

Svar:

Med de af regeringen stillede ændringsforslag er forudsætningerne for besvarelsen af spørgsmål 86 bortfaldet.

Den samlede tilskudsnedsettelse i 1986 reduceres ved, at miljøforanstaltninger og byfornyelse fritages, med ca. 200 mill. kr., baseret på de vedtagne budgetter for 1986.

Følgende gives en oversigt:

	Anlæg, budget 1986 (1)	Tilskudsreduktion 10 pct. af (1) (2)
Samlede anlæg	10.415	
– jordforsyning	845	
Oprindelig lovforslag	9.570	ca. 1.000
– miljø m.v.	1.750	
Revideret forslag	7.820	ca. 800

Regeringen har ikke ved beregningen af den samlede reduktion taget stilling til størrelsen af den kommunale reaktion.

Man gør opmærksom på, at fristen for at fremsætte ændringsforslag til finansloven er

overskredet, hvorfor ændringer først vil fremkomme på tillægsbevillingsloven.

*Spørgsmål 186:**Ad svar på spørgsmål 32:*

Indebærer ændringsforslaget, at Skanderborg kommune nu friholdes for afgift?

Svar:

Såfremt Skanderborg kommune har indgået bindende kontrakt om udførelsen af en varmeledning, beregnes ikke tilskudsnedsettelse af disse anlægsudgifter.

Spørgsmål 187:

Skal Herning og Odder kommuner betale en afgift på 20 pct. af den tilsvarende varmeledning, når der ikke er indgået bindende kontrakt, selv om det i flere år har været planlagt, at arbejdet skal påbegyndes i 1986? Gør det i givet fald en forskel, om beløbet har været optaget på de to kommuners flerårsbudgetter?

Svar:

Såfremt Herning og Odder kommuner ikke har indgået en bindende kontrakt om udførelse af den omtalte varmeledning, beregnes også tilskudsnedsettelse af de pågældende kommuners anlægsudgifter.

I denne forbindelse har det ikke betydning, at udgifterne har været optaget på de to kommuners flerårsbudgetter.

*Spørgsmål 194:**Ad svar på spørgsmål 97:*

Finder ministeren, at en kommunes budgetter er direkte sammenlignelige med HTs budgetter? Mener ministeren, at det vil være muligt for HT at omprioritere med de opga-

ver, der påhviler HT?

Svar:

HTs (og hovedstadsrådets) opgaver er i sammenligning med kommuners og amtskommuners få. Dette giver dog ingen større principielle forskelle i budgetmæssig henseende. De opgaver, som påhviler HT, fastlægges af HTs politiske myndighed, hovedstadsrådet.

Hovedstadsrådet har mulighed for at fastsætte såvel serviceniveauet som finansieringen heraf, fordelt på takster og skatteudskrivning, i det omfang udgifterne overstiger stats-tilskuddet.

Indenrigsministeriet finder på den baggrund, at der principielt er omprioriteringsmuligheder inden for hovedstadsrådets/HTs budget.

Spørgsmål 205:

Kan det bekræftes, at arbejdstilsynet har givet pålæg om forbedringer af arbejdsmiljø på institutionen Brejninge under Vejle amtskommune for ca. 90 mill. kr.? I givet fald ønskes oplyst, om der er indgået bindende kontrakt om disse arbejder.

Svar:

Det er fra den pågældende institution blevet oplyst, at der som led i den flerårige anlægsplan i 1986 er afsat knap 4 mill. kr. på anlægsbudgettet til forbedring af standarden på institutionen, herunder knap 0,5 mill. kr. direkte som følge af påbud om forbedringer af arbejdsmiljøet fra arbejdstilsynet.

Det er videre blevet oplyst, at der ikke er indgået bindende kontrakt om disse arbejder.

**En række henvendelser til kommunaludvalget vedrørende lovforslaget
og indenrigsministerens kommentarer hertil**

*Notat vedrørende den indflydelse,
statsafgiften (10 og 20 pct.) på kommunale anlægsarbejder vil have på
kraftvarmeprojektet i VEKS-området*

Formålet med dette notat er *dels* at redegøre for den tilfældighed med hvilken de forskellige parter i kraftvarmeprojektet berøres af anlægsudgiften, *dels* at pege på de konsekvenser, afgiften kan få for projektet.

Projektets parter

Kraftvarmeprojektet har i princippet tre parter:

1. Producenter af varme.
2. Transmissionsnettets ejer.
3. Distributionsnettets ejere.

De tre parter rammes forskelligt af statsafgiften.

1. Producenterne

Der er 3 slags producenter:

- A. *Kraftværker*, der ejes af Københavns belysningsvæsen og Elkraft. De nye værker, AMV 3 og AVV 1, opføres af Elkraft, der er fritaget for statsafgiften.
- B. *Affaldsforbrændingsanlæg*, der enten ejes af kommunale interessentskaber (KARA og Vestforbrænding) eller enkeltkommuner (Albertslund, Brøndby og Høje-Tåstrup). De førstnævnte er afgiftsfri, de sidstnævnte pålægges afgift for de arbejder, der er nødvendige for den ombygning, der må gennemføres a.h.t. den regionale forsyning.
- C. *Lokale fjernvarmeværker*. Også her skal udføres væsentlige ombygninger, for at anlæggene kan levere spidslast til det regionale net. Værkerne ejes dels af kommuner, der rammes af afgiften, dels af private interessentskaber eller boligselskaber, der begge er uberørte af afgiften.

Producenterne berøres således forskelligt og helt tilfældigt af afgiften.

2. Transmissionsnettet

Transmissionsnettet etableres og drives af det regionale selskab VEKS I/S. Anlægget af transmissionsnettet berøres ikke af afgiften.

3. Distributionsnettet

Distributionsnettet ejes (som fjernvarme-centralerne) dels af private interessentskaber og boligselskaber, dels af kommuner. Der skal foretages væsentlige nyanlæg af ledningsnet for at sikre det planlagte varmeaftag. Udvidelserne af de private (afgiftsfri) ledningsnet er beskedne. Derimod forestår der meget betydelige udvidelser af de kommunale net, især i

Hvidovre (150 mill. kr.),
Rødovre (110 mill. kr.),
Albertslund (30 mill. kr.) og
Høje-Tåstrup (70 mill. kr.).

Disse anlæg er af vital betydning for VEKS, idet de nye net skal sikre »opsamlingen« af en lang række mindre varmecentraler, hvoraf de fleste både med hensyn til fyringsøkonomi og forureningsmæssigt i dag er af ringe standard. Uden disse anlæg vil op mod 30 pct. af VEKS' afsætning i de første forsyningsår (1987-1989) falde bort. Kraftvarmeprojektet vil hermed lide et så betydeligt tab, at en øjeblikkelig standsnings af selskabets aktiviteter alvorligt bør overvejes.

De særlige vanskeligheder for de kommunale distributionsnet

De distributionsnet, der skal etableres i de forannævnte 4 kommuner med henblik på sammenkobling af eksisterende mindre varmecentraler, skal finansieres ved hjælp af prisforskellen mellem den nuværende produktionspris og VEKS' lavere leveringspris

(puljeprisen). Denne prisforskel var ved planlægningen af kraftvarmeprojektet så stor, at der ingen vanskelighed var ved at finansiere de nye ledninger.

De faldende oliepriser har medført, at denne prisforskel er indsnævret væsentligt.

Hvis statsafgiften på de kommunale ledningsanlæg gennemføres, vil det økonomiske grundlag for disse være faldet bort. Vælger kommunerne i denne situation ikke at udføre ledningerne, falder VEKS' kundeunderlag så drastisk, at kraftvarmeprojektet ikke længere vil kunne levere til konkurrencedygtige priser. I denne situation vil det være umuligt at gennemføre projektet.

Konsekvenser af opgivelse af kraftvarmeprojektet

De involverede kommuner må konstatere væsentlige økonomiske tab. Der er til projektets hidtidige forløb medgået ca. 60 mill. kr. Der er indgået bindende kontrakter for et

beløb på ca. 75 mill. kr. Herudover er der ført forhandlinger om leverancer og ydelser med så forpligtende virkning, at et yderligere tab af et tocifret millionbeløb må anses for givet.

En forventet valutabesparelse på ca. 450 mill. kr./år udebliver. Besparelsen stammer dels fra en brændselsbesparelse svarende til 125.000 tons olie pr. år og dels fra omlægning af olie til de billigere kul.

De miljøforbedringer, som nedsættelsen af produktionen på en lang række mindre vel-fungerende varmecentraler ville medføre, udebliver. Det drejer sig bl.a. om en mindskelse af svovldioxidudslippet på 300 t/år.

Konklusion

Anlægsafgiften bør ikke belaste anlæg, der udføres som et led i godkendte kraftvarmeprojekter, uanset hvem bygherren (tilfældigvis) er.

VEKS, den 6. december 1985.

E. Nørgård Petersen

INDENRIGSMINISTERIET

Den 10. december 1985

Kommentar til Notat vedrørende den indflydelse, statsafgiften (10 og 20 pct.) på kommunale anlægsarbejder vil have på kraftvarmeprojektet i VEKS-området (kommunaludvalget, L 103 – bilag 19)

I notatet vurderes mulige virkninger for kraftvarmeprojektet af, at de kommunale parter i VEKS-samarbejdet får en tilskuds-nedsættelse beregnet af de anlægsudgifter, der er iværksat som følge af samarbejdet.

Der peges på, at samarbejdets forskellige dele påvirkes forskelligt, fordi samarbejdet finder sted mellem kommunale og private.

Hertil vil jeg gerne indledningsvis bemærke, at det er op til de kommunale parter at afgøre, om tilskuds-nedsættelsen vil få de konsekvenser, der er beskrevet. Betydningen af samarbejdet må af de kommunale parter

prioriteres i sammenhæng med de aktiviteter, som kommunerne i øvrigt ønsker at fremme.

Jeg vil også gerne henvise til, at jeg som en konsekvens af de politiske forhandlinger har fremsat ændringsforslag om, at budgettede anlægsudgifter omfattet af bindende kontrakter ikke indgår i beregningsgrundlaget for tilskuds-nedsættelsen. Det ændrer efter min mening forudsætningerne for de vurderinger, der gives i notatet, jfr. at det er forudsat, at anlægsarbejder med bindende kontrakter på i alt ca. 74 mill. kr. er omfattet af beregningen af tilskuds-nedsættelsen.

NØRRE-RANGSTRUP KOMMUNE

Borgmesteren

7. december 1985

Vedrørende afgift på kommunale anlægsarbejder

Nørre-Rangstrup kommune skal herved tillade sig at rejse spørgsmålet, hvorvidt et industrihus, der opføres af kommunen i henhold til egnsudviklingsloven, skal være omfattet af nævnte afgift.

Som begrundelse for en fritagelse skal nævnes, at der er tale om et byggeri, som der i forvejen er truffet lejeaftale med en industrivirksomhed om. Nørre-Rangstrup kommune ligger i et egnsudviklingsområde hvor der er al mulig grund til at fremme en erhvervsudvikling.

Den pågældende virksomhed producerer hhv. en i de seneste år udviklet slamsluger, der foretager slamafvanding, og en slamsuger

med højtryksspuler. Udviklingsarbejdet og salgsindsatsen har indtil nu resulteret i, at der er etableret forhandleraftaler og solgt maskiner i Finland, Sverige, Norge, Vesttyskland, Holland, Belgien og Østrig. Der er endvidere foretaget salg til Grønland. I januar eller februar er der demonstration af materiellet i England, hvor man herefter forventer oprettet et forhandlernet.

Kommunens overslag og budget for industrihuset er forhandlet til rette med virksomheden, men denne har tilkendegivet, at denne leje var et maksimum. En afgift på 20 pct. vil således betyde, at man mister muligheden for at få en industri med op til 25 ansatte.

Med venlig hilsen

C. JACOBSEN
borgmester

Til folketingets kommunaludvalg.

INDENRIGSMINISTERIET

Den 9. december 1985

**Kommentar til skrivelse af 7. december 1985 fra borgmesteren
i Nørre-Rangstrup kommune**

I skrivelse af 7. december 1985 til kommunaludvalget rejser borgmesteren i Nørre-Rangstrup kommune spørgsmålet om, hvorvidt et industrihus, der opføres af kommunen og herefter udlejes til industrivirksomhed, er omfattet af lovforslagets bestemmelser om en tilskudsreduktion vedrørende kommunale anlægsudgifter i 1986. Borgmesteren anfører, at Nørre-Rangstrup kommune i bekræftende fald vil miste muligheden for at få en industri med op til 25 ansatte.

Jeg skal i den forbindelse henvise til det til

kommunaludvalget fremsendte ændringsforslag, hvorefter en anlægsudgift vil være undtaget ved den endelige beregning af tilskudsreduktionen, såfremt der inden den 4. december 1985 var indgået bindende kontrakt om anlægsarbejdets udførelse. Jeg skal endvidere henvise til, at bestemmelsen alene har virkning for anlægsudgifter i 1986, og at kommunerne derfor vil have mulighed for at undgå eller reducere tilskudsreduktionen ved at udskyde eller »strække« anlægsarbejder.

DANSKE ELVÆRKERS FORENING

Den 9. december 1985

Danske Elværkers Forening skal henlede udvalgets opmærksomhed på de u hensigtsmæssige virkninger, som indenrigsministerens forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om tilskud til kommuner og amtskommuner, L 103, § 10 a, kan få for dele af de danske elforbrugere.

Forslaget indebærer en »investeringsafgift« for de nødvendige investeringer, der skal foretages af de kommunale forsyningsvirksomheder i 1986. »Investeringsafgiften« modregnes i den enkelte kommunes bloktilskud med 10–20 pct. Konsekvensen er, at de elforbrugere, der tilfældigvis er bosiddende i kommunale forsyningsområder, rammes urimeligt hårdt. Det gælder også de erhvervs mæssige forbrugere.

Der er således tale om en yderligere omkostning, der ensidigt rammer forbrugere og virksomheder i kommunale forsyningsområder.

Elværkerne, herunder de kommunale elforsyningsvirksomheder, bidrog den 15. november 1985 efter anmodning fra finans- og energiministeren med en udskydelse af planlagte bygge- og anlægsaktiviteter på 378 mill. kr. for at afdæmpe anlægsaktiviteterne inden for elområdet. De udskydelser, der således på forsvarlig måde kunne finde sted inden

for den kommunale elforsyning, er foretaget. Dette betyder samtidig, at øvrige anlægsaktiviteter nødvendigvis må gennemføres i 1986 af hensyn til det elforsyningsmæssige behov.

Elforsyningsens omkostninger, herunder nedsættelsen af den enkelte kommunes bloktilskud som følge af investeringer i elforsyningsanlæg, vil efter lov om elforsyning give sig udslag i højere priser for elforsyningsens forbrugere.

De kommunale elforsyninger dækker over 20 pct. af det samlede elforbrug i Danmark. En lang række forbrugere, som tilfældigvis er bosat i kommunale forsyningsområder, vil således kunne blive økonomisk ramt efter lovforslaget. Men lige så væsentligt er, at forskellige kommunale initiativer på energiområdet vil blive bremset.

Hensigten med det nuværende lovforslag har efter regeringens tilkendegivelser været at tilskynde kommunerne til at revurdere og nedsætte de udgiftspolitiske planer, hvorved tilskuds nedsættelsen begrænses. Da lovforslaget som ovenfor nævnt har u hensigtsmæssige virkninger, skal foreningen derfor i lighed med Kommunernes Landsforening foreslå udvalget, at der indføres en dispensationsbestemmelse i loven gældende for kommunale elforsyningsvirksomheder.

Med venlig hilsen

Danske Elværkers Forening

KRESTEN LETH JØRNØ

/ Petter Møller

INDENRIGSMINISTERIET

Den 10. december 1985

**Kommentar til skrivelse af 9. december 1985 fra
Danske Elværkers Forening**

Som anført i besvarelsen af flere spørgsmål fra kommunaludvalget har regeringen fundet det ønskeligt at begrænse omfanget af undtagelsesbestemmelser, dels af administrative grunde, dels af hensyn til den ønskede generelle opbremsning af offentlige anlægsudgifter i en situation med »flaskehalsproblemer« og stærkt stigende licitationspriser.

Indenrigsministeret erkender, at der kan opstå en vis ulighed mellem forbrugerne i områder med kommunal elforsyning og forbrugere i områder, hvor elforsyningen varetages af private virksomheder. Man finder

det dog ikke sandsynliggjort, at denne forskel vil være af nogen stor betydning, idet priseffekten modificeres, hvis

- investeringen helt eller delvis kan forskydes til et senere regnskabsår,
- der er indgået bindende kontrakter før den 4. december 1985,
- tilskudsreduktionen, som eventuelt udgør 20 pct., kan lånefinansieres, så priseffekten kun udgør få procent af de anlæg, der omfattes, og hermed set under ét en ubetydelig del af elprisen.

TVIS

Trekantområdets

Varmetransmissionsselskab I/S

Den 9. december 1985

Med henvisning til den almindelige medieomtale af det forestående økonomiske indgreb over for kommunale investeringer ønsker selskabet herved at fremføre nedenstående betragtninger og indsigelser:

Som det er udvalgt bekendt, er selskabet i samarbejde med Børkop, Fredericia, Kolding, Middelfart og Vejle kommuner i gang med at realisere det fælles overskuds-/kraftvarmeprojekt, der er pålagt i henhold til lov om varmforsyning og de dertil hørende delplaner.

Projektets gennemførelse – der bl.a. indebærer store samfundsøkonomiske besparelser, valutabesparelser, oliefortrængning og ikke mindst væsentlig miljøforbedring ved reduktion af luftformig svovlforurening – er baseret på en række anlægsinvesteringer såvel hos selskabet som hos kommunale og

private varmedistributionsselskaber i kommunerne.

Det er imidlertid af stor betydning for projektets positive gennemførelse, at de planlagte tilslutninger af varmekonsum opnås, hvilket er tvivlsomt, såfremt dele af ovenstående investeringer pålægges nogen form for afgifter.

Såfremt afgiften pålægges de kommunale investeringer, vil dette endvidere medføre en uacceptabel forskelsbehandling af forbrugere og have en uheldig virkning i de enkelte kommuner. Som det således fremgår af foranstående, vil enhver form for investeringsafgift eller anden omkostningsforøgelse være særdeles uheldig og uacceptabel for projektets enkeltdele og medføre en for samfundet uacceptabel forringelse af økonomien i det samlede projekt.

Med venlig hilsen

P. s. v.

S. E. HANSEN

/ B. Johannesen

Til folketingets kommunaludvalg

INDENRIGSMINISTERIET

Den 10. december 1985

**Kommentar til brev fra TVIS, Trekantområdets Varmetransmissionsselskab I/S,
af 9. december (L 103 – bilag 78)**

TVIS oplyser, at man sammen med Børkop, Fredericia, Kolding, Middelfart og Vejle kommuner er i gang med at realisere et overskuds-/kraftvarmeprojekt.

Projektet er tilrettelagt således, at det er tanken, at en del af investeringerne skal ske hos kommunerne. Det anføres, at det efter TVIS' opfattelse vil gøre det tvivlsomt, om de kommunale dele af projektet gennemføres, hvis investeringen pålægges nogen form for afgift.

Det foreligger ikke oplyst:

- hvor store investeringer der er nødvendige i 1986,
- hvor stor en del heraf der er dækket med bindende kontrakter,
- om TVIS eventuelt selv kan udføre arbejdet, eller
- hvilken prisforhøjelse L 103 – med de ovenfor nævnte forudsætninger – vil medføre for forbrugerne.

Det er således ikke muligt at vurdere, om der er belæg for de fremførte vurderinger.

DANSK VANDTEKNISK FORENING

Århus, den 9. december 1985

Vedrørende afgiften på kommunale anlægsarbejder

I henhold til samtale og aftale med Kommunernes Landsforening ønsker Dansk Vandteknisk Forening at fremføre følgende til afgiften:

I henhold til lov om vandforsyning (nr. 337 af 4. juli 1985) er kommunerne i henhold til § 47, stk. 2, forpligtede til at overtage vandforsyningen i et område, hvis et privat vandværk ikke ønsker at fortsætte. Ca. 30 vandforsyninger har alene i Århus kommune benyttet sig af den ret. Derudover findes der i hele landet ca. 150.000 private enkeltanlæg,

som er mere eller mindre stærkt forurenede.

Disse anlæg har kommunerne også pligt til at skaffe rent drikkevand. Det vil være helt urimeligt, at de nuværende forbrugere skal betale en ekstra afgift for at skaffe fjerntliggende gårde og landhuse rent drikkevand.

Hvis et andet privat vandværk kunne overtage forsyningen, ville arbejdet ikke blive pålagt nogen afgift.

DVF skal sluttelig bemærke, at rent drikkevand må komme i første række, når der er tale om miljø.

Med venlig hilsen

e. b.

E. KIRKEGAARD

Til folketingets kommunaludvalg

INDENRIGSMINISTERIET

Den 10. december 1985

**Kommentar til skrivelse af 9. december 1985 fra
Dansk Vandteknisk Forening**

I skrivelse af 9. december 1985 til kommunaludvalget (L 103 – bilag 79) redegør Dansk Vandteknisk Forening for, hvordan tilskuds-nedsættelsen vil belaste nuværende forbrugere, som skal betale en ekstra afgift for at skaffe fjerntliggende gårde og landhuse rent drikkevand. Endvidere henvises til, at private vandværker ikke pålægges nogen afgift.

For det første skal det påpeges, at vandværkerne ofte har mulighed for at strække anlægsudgifterne, således at de ikke belastes af tilskudsnedsættelsen, som kun har virkning for 1986.

For det andet skal det fremhæves, at kommunerne kan vælge at skattefinansiere tilskudsnedsættelsen.

GRAM KOMMUNE

Kommunalbestyrelsen

Den 9. december 1985

Lovforslag om indgreb i kommunernes økonomi

Gram kommunalbestyrelse gør herved opmærksom på, at der i indenrigsministeriets cirkulæreskrivelse af 15. marts 1985 og 10. september 1985 henstilles, at den kommunale budgetlægning for 1986 tilrettelægges efter, at kommunerne holder uændret aktivitetsniveau i 1986 – forstået derhen, at nettoudgifterne (summen af nettodriftsudgifter og anlægsudgifter) i 1986 ikke overstiger nettoudgifterne i 1984-regnskabet med tillæg af de forventede pris- og lønstigninger fra 1984 til 1985 og fra 1985 til 1986 o.s.v.

I lovforslaget og i de skrivelser, kommunalbestyrelsen til d.d. har modtaget om beskæringen af kommunens bloktilskud i 1987, er anført, at det »kun« er stigningen i driftsudgifterne fra 1984 til 1986, der sammenlignes – og beskæres efter.

At man nu kun arbejder med stigningen i driftsudgifterne, er ikke i overensstemmelse

med ministeriets cirkulæreskrivelser – og hermed henstillingerne.

Ved budgetvedtagelsen – og det store arbejde, der går forud for budgetvedtagelsen – har kommunalbestyrelsen set nøje på ministeriets henstilling om stigning i nettoudgifterne fra 1984 til 1986, d.v.s. drifts- og anlægsudgifter under ét. Kommunalbestyrelsen har overholdt henstillingen.

Kommunalbestyrelsen kan ikke godkende, at der nu alene sammenlignes – og beskæres i bloktilskud – efter driftsudgifterne. Det må være således, at der følges samme grundlag for beskæring af bloktilskuddene som henstillingerne er givet efter, hvilket er drifts- og anlægsudgifter under ét for såvel 1984-regnskabets vedkommende som 1986-budgettets.

Kopi af nærværende skrivelse tilstilles Kommunernes Landsforening og folketingets kommunaludvalg.

P. k. v.

A. PAULSEN,
borgmester/ K. Brøchner Nielsen
kommunaldirektør

Til indenrigsministeriet

INDENRIGSMINISTERIET

Den 10. december 1985

**Kommentar til skrivelse af 9. december 1985 fra
Gram kommunalbestyrelse**

I skrivelse til indenrigsministeriet af 9. december 1985, hvoraf kopi er tilsendt kommunaludvalget, anfører Gram kommunalbestyrelse, at *man ikke kan godkende*, at den i lovforslaget indeholdte tilskudsreduktion i 1987 i tilfælde af en realvækst i de kommunale udgifter fra 1984 til 1986 beregnes på grundlag af nettodriftsudgifterne alene. Kommunalbestyrelsen henviser herunder til, at regeringens henstilling vedrørende de kommunale udgifter i 1986 omfatter nettodrifts- og anlægsudgifterne set under ét. Man finder derfor også, at en eventuel tilskudsreduktion i 1987 bør hvile på en opgørelse af realvæksten i nettodrifts- og anlægsudgifterne under ét.

Jeg skal i den anledning henvise til min kommentar til Amsrådsforeningens skrivelse

af 5. december 1985, som vedlægges. Det fremgår heraf, at når realvæksten er foreslået opgjort alene på grundlag af driftsudgifterne, skal dette ses i sammenhæng med, at anlægsudgifterne er omfattet af en særlig bestemmelse, fordi en inddragelse af anlægsudgifterne i realvækstberegningen – på grund af de svingninger, der nødvendigvis må forekomme i disse udgifter fra år til år – ville kunne medføre tilfældigheder i realvækstberegningen og en deraf afledt forskelsbehandling af (amts)kommunerne.

Lovforslaget vil således kunne føre til et lidt andet resultat, end henstillingerne for 1986 – der ikke blev efterlevet – ville have gjort. Budgetåret 1986 er dog ikke begyndt, så de kommunale råd har tid til at disponere efter lovforslagets indhold.

INDENRIGSMINISTERIET

Den 7. december 1985

**Kommentar til skrivelse af 5. december 1985 fra
Amtsrådsforeningen i Danmark**

I skrivelse til kommunaludvalget af 5. december 1985 har Amtsrådsforeningen fremsat en række bemærkninger til det fremsendte lovforslag (L 103 – bilag 5).

Amtsrådsforeningen anfører i skrivelsen, at man har taget regeringens ønske om en afdæmpning af anlægsaktiviteten til efterretning.

Amtsrådsforeningen finder imidlertid, at en mere hensigtsmæssig metode til at afdæmpe anlægsaktiviteten f.eks. ville være at begrænse anlægsudgifterne til 80 pct. af de budgetterede nettoanlægsudgifter. Man anfører, at et sådant forslag ville indebære en garanti for et lavere niveau for bygge- og anlægsaktiviteten, samtidig med at den lokale prioritering bevarede.

Jeg kan ikke tilslutte mig dette forslag. Jeg finder, at forslaget ville indeholde en væsentlig forskelsbehandling af amtskommuner, som har lagt forskellig budgetteringspraksis til grund ved budgetlægningen for 1986. Forslaget ville således være til fordel for amtskommuner, der har budgetteret anlægsudgifterne højt, mens amtskommuner, som har lagt en mere forsigtig budgettering til grund, ville blive ramt. Hertil kommer, at jeg finder det meget væsentligt, at de samme vilkår er gældende for kommuner og amtskommuner. Amtsrådsforeningens forslag ville imidlertid ramme mange – især mindre – kommuner med få anlægsarbejder hårdt. Det er derfor min opfattelse, at den i lovforslaget indeholdte bestemmelse i større udstrækning tilgodeser den lokale prioritering.

Endelig skal jeg bemærke, at Amtsrådsforeningens forslag forudsætter en nedsættelse af nettoanlægsudgifterne.

I det omfang en sådan nedsættelse fandt sted ved forøgelse af anlægsindtægterne, ville der ikke blive tale om en afdæmpning af den amtskommunale bygge- og anlægsaktivitet,

og dette formål med lovforslaget ville derfor ikke blive opfyldt.

Amtsrådsforeningen henviser i skrivelsen til, at regeringens henstilling vedrørende de kommunale udgifter i 1986 omfatter netto-drifts- og anlægsudgifterne set under ét. Man finder derfor også, at opgørelsen af en eventuel overskridelse bør omfatte nettodrifts- og anlægsudgifterne under ét. Man er endvidere af den opfattelse, at eventuelle sanktioner ved en overskridelse af henstillingen i dens helhed bør henføres til de enkelte amtskommuner, der har overskredet henstillingen.

Når den i lovforslaget indeholdte tilskudsreduktion i 1987 ved en realvækst fra 1984 til 1986 alene vedrører nettodriftsudgifterne, skyldes det 2 forhold. For det første, at de (amts)kommunale anlægsudgifter i 1986 af hensyn til at opnå en lettelse af presset på bygge- og anlægssektoren er omfattet af en særlig bestemmelse. For det andet, at en eventuel tilskudsreduktion i 1987 ifølge lovforslaget delvis vil blive fordelt efter den enkelte (amts)kommune opgjorte realvækst i udgifterne. Mens den enkelte (amts)kommunes nettodriftsudgifter er stabile over de enkelte år, gælder dette ikke nettoanlægsudgifterne, som kan være store det ene år og små det næste år. En inddragelse af nettoanlægsudgifterne i realvækstberegningen ville derfor kunne medføre tilfældigheder og en deraf afledt forskelsbehandling af (amts)kommunerne ved opgørelsen af den stedfunde realvækst.

For så vidt angår Amtsrådsforeningens bemærkninger om, at kun de amtskommuner, som har realvækst i udgifterne fra 1984 til 1986, bør være omfattet af en tilskudsreduktion, skal jeg henvise til lovforslagets bemærkninger. Jeg har imidlertid taget til efterretning, at der her er tale om et udtrykkeligt og samstemmende ønske fra de kommunale parter, og har derfor fremsat et ændringsfor-

slag til lovforslaget, hvorefter en eventuel tilskudsreduktion i 1987 for kommunerne henholdsvis amtskommunerne under ét fordeles fuldt ud efter de enkelte (amts)kommuners realvækst i nettodriftsudgifterne fra 1984 til 1986.

Ved opgørelsen af den enkelte amtskommunes realvækst vil der – som omtalt i Amtsrådsforeningens skrivelse – i henhold til ændringsforslaget blive foretaget korrektion for den enkelte amtskommunes besparelse i 1984 ved lægekonflikten. Derimod vil det ikke være muligt at opgøre virkningerne for de enkelte amtskommuner af nye opgaver m.v. Disse virkninger vil derimod indgå i den samlede opgørelse af amtskommunernes realvækst og dermed i beregningen af en eventuel afledt tilskudsreduktion.

Amtsrådsforeningen anfører videre, at der i realvækstberegningen bør tages hensyn til

det merudgiftsbehov, der opstår i den enkelte amtskommune som følge af befolkningsudviklingen. Jeg skal i denne forbindelse tillade mig at henvise til min besvarelse af det af udvalget stillede spørgsmål 117.

I tilknytning til lovforslagets bestemmelse om inddragelse af amtskommunernes besparelser på sygesikringsudgifterne i forbindelse med lægekonflikten i 1984 anfører Amtsrådsforeningen, at såfremt beløbet skal inddrages – hvilket man ikke er enig i – må dette ske på grundlag af besparelsen i den enkelte amtskommune og ikke – som i lovforslaget – efter beskatningsgrundlag.

Jeg har på baggrund af dette ønske fra Amtsrådsforeningen fremsat ændringsforslag til lovforslaget, hvorefter inddragelsen sker på grundlag af den opgjorte besparelse i den enkelte amtskommune.

SØNDERJYLLANDS AMTSKOMMUNE

December 1985

Regeringen har den 4. december 1985 fremsat lovforslag vedrørende den kommunale økonomi i 1986 (lovforslag nr. L 103).

Lovforslaget har angiveligt til formål dels at dæmpe bygge- og anlægsaktiviteten, dels at tilskynde kommuner/amtskommuner til at overholde regeringens henstilling om uændret aktivitetsniveau i 1986 i forhold til regnskabet for 1984.

Sønderjyllands amtsråd skal – for så vidt angår de generelle kommentarer til lovforslaget – henholde sig til det af Amtsrådsforeningen i skrivelse af 5. december 1985 til folketingets kommunaludvalg fremførte.

Amtsrådet ønsker herudover at gøre opmærksom på, at en række særlige forhold i Sønderjyllands amtskommune har været medvirkende til stigende driftsudgifter siden 1984.

Der kan f.eks. peges på sygehusområdet, hvor der i de senere år har været et betydeligt (og stigende) pres, dels p.g.a. en generelt øget anvendelse af sygehuskapaciteten, dels p.g.a. en ændring i befolknings sammensætningen, jfr. også Amtsrådsforeningens skrivelse af 5. december 1985.

Et andet forhold er de merudgifter, der følger af overtagelsen af 37 km hovedlandevej pr. 1. januar 1985 i forbindelse med færdiggørelsen af den sønderjyske motorvej samt merudgifter som følge af statsgymnasiernes overførelse til amtskommunerne pr. 1. januar 1986. Bygningerne kræver væsentlige investeringer p.g.a. dårlig vedligeholdelsesstand.

Amtsrådet skal endelig gøre opmærksom på, at der efter lovforslagets tekst samt bemærkningerne hertil pålægges amtsrådet en afgift af de anlægsarbejder, amtskommunen udfører for staten på de statslige veje. Dette forekommer helt grotesk og må medføre, at amtsrådet tager denne aktivitet op til nærmere overvejelse.

Det skal tilføjes, at regeringen åbenbart forudsætter, at udgifterne til forebyggelse og behandling af AIDS skal afholdes inden for henstillingens rammer og dermed vil påvirke størrelsen af det beløb, der i 1987 skal indbetales til staten, hvilket forekommer ganske urimeligt, ikke mindst på grund af den betydelige usikkerhed omkring udgifternes omfang.

Med venlig hilsen

KRESTEN PHILIPSEN,
amtsborgmester

/ Finn Hansen
amtskommunaldirektør

Til folketingets kommunaludvalg

INDENRIGSMINISTERIET

Den 10. december 1985

Kommentar til Sønderjyllands amtskommunes skrivelse af december 1985

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 201

Spørgsmål 201:

Er det korrekt som oplyst af Sønderjyllands amtskommune, at realvæksten bl.a. skyldes overtagelsen af 37 km hovedlandevej, og hvad er i givet fald lovforslagets økonomiske virkning heraf?

Svar:

Sønderjyllands amtskommune har i skrivelse af december 1985 til folketingets kommunaludvalg bl.a. anført, at overtagelsen af 37 km hovedlandevej pr. 1. januar 1985 i forbindelse med færdiggørelsen af den sønderjyske motorvej betyder merudgifter for amtskommunen. Indenrigsministeriet har ikke nærmere konkrete oplysninger herom, men skal ikke betvivle amtskommunens oplysning. Lovforslagets økonomiske virkninger beregnet ud fra dette specielle tilfælde kan ikke oplyses, da det afhænger såvel af regnskabsresultatet for 1986 for amtskommunerne

som helhed som af Sønderjyllands amtskommunes regnskabsresultat.

Til de øvrige af amtskommunen anførte oplysninger vedrørende vækst i sygehusudgifter m.v. skal indenrigsministeriet bemærke, at betydningen af demografiske forskydninger set over så kort tid (2 år) ikke kan antages at have nogen stor betydning. Skulle beregningerne over realvækst korrigeres herfor, skulle ikke blot merudgifter i sygehusvæsenet, men også mindreudgifter i andre sektorer medregnes. Dette er ikke fundet hensigtsmæssigt.

Med hensyn til amtskommunens bemærkninger om afgift på anlægsarbejder, som amtskommunen udfører for staten, skal henvises til besvarelsen af bl.a. spørgsmål 8. Det fremgår heraf, at i tilfælde, hvor en (amts)kommune fungerer som entreprenør for staten, vil amtskommunens tilskudsnedsettelse kunne påføres regningen til staten. Amtskommunen holdes altså skadesløs.

DANSK CYKLIST FORBUND

Den 9. december 1985

»Ingen skat på trafikmiljø og ulykkesbæmpelse«, siger Dansk Cyklist Forbund.

Dansk Cyklist Forbund foreslår, at også cykelstier og trafiksanering friholdes for den nye afgift på kommunale anlægsarbejder.

Kommunalvalget var et tydeligt signal til politikerne om at prioritere miljøet højt. På denne baggrund har regeringen efterkommet et ønske om at holde miljøinvesteringer uden for afgiften.

Dette udmærkede princip bør også gælde trafikmiljøet. Her vil en fritagelse gavne både trafikikkerheden og folkesundheden.

En foreløbig beregning udført af Dansk Cyklist Forbund tyder på, at en fritagelse af anlægsarbejder omfattende cykelstier, stilleveje, omlægning af vejkryds og trafikfælder vil koste staten omkring 50 mill. kr. i 1986.

Hensynet til økonomien kan betales for dyrt i menneskeliv, og med stigningen til ca. 750 trafikdræbte i 1985 kan der ikke gøres nok for at forbedre trafikmiljøet i den kommende tid.

Dette er en udtalelse vedtaget på cyklistforbundets hovedbestyrelsesmøde i Odense søndag den 8. december 1985.

Med venlig hilsen

GRETTER AGGERNÆS,
sekretær i Dansk Cyklist Forbund

Til folketingets kommunaludvalg

Bilag til bet. o. lovf. vedr. tilskud til kommuner og amtskommuner

INDENRIGSMINISTERIET

Den 10. december 1985

**Kommentar til skrivelse af 9. december 1985 fra
Dansk Cyklist Forbund**

Indenrigsministeriet finder, at det vil være administrativt meget vanskeligt at undtage udgifter til »trafikmiljø« og »ulykkesbekæmpelse«, da sådanne udgifter ikke er veldefinerede eller velafgrænsede. Det er samtidig in-

denrigsministeriets opfattelse, at projekter, som af færdselssikkerhedsmæssige årsager må prioriteres højt, også vil blive prioriteret højt af kommunerne.

ÅRHUS KOMMUNE
ODENSE KOMMUNE
ÅLBORG KOMMUNE
RANDERS KOMMUNE
ESBJERG KOMMUNE
Den 10. december 1985

Gennem de af regeringen fremsatte lovfor-
slag vedrørende afgift på anlægsarbejder er
der skabt forudsætning for en uacceptabel
forskelsbehandling af de nødvendige investere-
ringer på energiområdet.

I byer er det almindeligt, at forsyningen
sker dels fra selvstændige, private selskaber
og dels fra kommunale virksomheder.

Der er intet logisk grundlag for, at de
kommunale forsyningsvirksomheder, hvis
aktiviteter indgår i de kommunale budgetter,
skal pålægges bidrag, medens de selvejende
selskaber ikke skal.

Den forvridning, der herved skabes på
salgspriserne for el, varme og vand, vil få
afgørende betydning for såvel industrielle
virksomheder som private brugere, afhængigt
af en tilfældig geografisk beliggenhed.

På et møde afholdt mellem de 5 byer År-
hus, Odense, Ålborg, Randers og Esbjerg
tirsdag den 10. december d.å. er der enighed
om på disse byers vegne at protestere mod
den urimelige forskel, der med afgiften på 20
pct. skabes for ellers ligeværdige forsynings-
virksomheder.

Med venlig hilsen

AXEL HANDEVITT-HAAR
LENNART LARSON
HENNING LARSEN
KNUD PRECHT
HOLGER SCHRØDER

Til folketingets kommunaludvalg

INDENRIGSMINISTERIET

Den 10. december 1985

**Kommentar til skrivelse af 10. december 1985 fra Århus, Odense,
Ålborg, Randers og Esbjerg kommuner**

I skrivelse af 10. december 1985 (L 103 – bilag 87) anfører de 5 storbykommuner, at regeringens lovforslag vedrørende afgift på anlægsarbejder skaber forudsætninger for en uacceptabel forskelsbehandling på energiområdet mellem private selskaber, som ikke er omfattet af afgiften, og kommunale virksomheder, som er omfattet. Det anføres, at den prisforvridning, der herved skabes, vil få afgørende betydning for såvel industrielle virksomheder som private brugere, afhængigt af en tilfældig geografisk beliggenhed.

Til skrivelsen fra de fem kommuner vil jeg for det første bemærke, at regeringen med ændringsforslaget til lovforslaget har undtaget de anlægsprojekter, for hvilke der inden 4. december 1985 forelå en bindende kontrakt. Igangværende projekter, som fortsætter ind i 1986, samt projekter, der påbegyndes i 1986, og hvor bindende kontrakt forelå inden 4. december, er således undtaget fra be-

regningsgrundlaget.

For det andet vil jeg bemærke, at der for anlægsudgifter af denne art ofte er mulighed for at strække eller udskyde udgifterne, således at de ikke belastes af tilskudsnedsettelsen, som kun har virkning i 1986.

For det tredje må det fremhæves, at tilskudsnedsettelsen vedrørende energianlæg vil kunne lånefinansieres, således at prisvirkningen fordeles over en årrække.

Endelig for det fjerde vil jeg mere generelt bemærke, at en statslig regulering af kommunernes økonomi nødvendigvis – hvis den skal kunne administreres og ikke skal binde kommunerne i alle detaljer – må have en vis generel karakter. Alene af den grund bør der ikke være for mange undtagelsesbestemmelser. Det vil generelt være en fordel for kommunerne, at det område, der reguleres, er så bredt defineret, at der gives gode muligheder for omprioriteringer inden for området.

FORENING AF DANSKE PRODUCENTER AF FJERNVARMERØR
UNDER PLAST-SAMMENSLUTNINGEN

Den 10. december 1985

Den danske produktion af præisolerede rør

År	Til hjemmemarkedet	Til eksport
1984	395 mill. DKK	335 mill. DKK
1985*	550 mill. DKK	385 mill. DKK
1986*	585 mill. DKK	580 mill. DKK

* forventet.

I 1986 forventes omsætningen til danske kommuner at blive på 360 mill. DKK.

Der må forventes en reduktion af investeringerne på *min. 20 pct./maks. 100 pct.*

Det svarer til en omsætningsnedgang mellem 72 og 360 mill. DKK og en mindre beskæftigelse hos rørfabrikanter og underleverandører på 144-720 personer.

Med planerne for den danske fjernvarmeudbygning har producenterne udbygget deres kapacitet for at kunne klare efterspørgslen. (Her henvises til bilag 1). Reduktion af deres omsætning og dermed indtjening vil forringe deres position.

Virkning på eksportsalget

Eksportsalg af fjernvarmeteknologi er meget langsigtet og økonomisk krævende. En mindreomsætning på hjemmemarkedet kan

derfor ikke umiddelbart erstattes af et større eksportsalg.

Tværtimod vil en forringet indtjening fra det danske marked betyde, at det økonomiske grundlag for en effektiv indsats på eksportmarkederne ikke er til stede. Netop nu er de danske producenter i færd med at skabe kontakter til nye eksportmarkeder uden for Vesteuropa.

Disse markeder skal på lang sigt tjene som erstatning for det danske marked, som vil stagnere/falde i og med, at fjernvarmeudbygningen tilendebringes. Mister producenterne mulighederne for at dyrke disse markeder, taber de et vigtigt skridt i forhold til specielt svenske og finske konkurrenter.

Foringede afsætningsmuligheder i Danmark vil derfor i flere år frem i tiden have en negativ effekt på eksportomsætningen.

Med venlig hilsen

Forening af danske producenter af fjernvarmerør

P. DÜRR,
formand

/ O. Thastrup,
næstformand

INDENRIGSMINISTERIET

Den 10. december 1985

Kommentar til skrivelse af 10. december 1985 fra Foreningen af danske producenter af fjernvarmerør under Plast-Sammenslutningen, brancheforening for plastindustrien i Danmark siden 1947

I skrivelse til kommunaludvalget af 10. december 1985 har Foreningen af danske producenter af fjernvarmerør fremsat bemærkninger til det fremsendte lovforslag (L 103 - bilag 88). Foreningen forventer, at omsætningen til danske kommuner på 360 mill. kr. vil reduceres med mellem 20 og 100 pct. som følge af tilskudsnedsettelsen, beregnet på grundlag af anlægsudgifterne. Det svarer til en omsætningstilbagegang på mellem 72 og 360 mill. kr. eller en beskæftigelsesnedgang på mellem 144 og 720 personer. Foreningen fremhæver, at stabil afsætning på hjemmemarkedet er en forudsætning for eks-

portfremgang.

Hertil vil jeg fremføre, at formålet med tilskudsnedsettelsen beregnet på anlægsudgifter er at mindske flaskehalse i bygge- og anlægssektoren. Jeg forventer, at en mindskelse af flaskehalsproblemerne vil komme producenterne af fjernvarmerør til gode, idet det vil kunne skabe bedre muligheder for at videreføre den meget betydelige eksportfremgang fra 1985 i de følgende år. En begrænset reduktion af hjemmemarkedet vil derfor ikke nødvendigvis bremse en yderligere eksportfremgang.

**Notat til brug ved indenrigsministerens samråd med kommunaludvalget den 10. december 1985
om AIDS-bekæmpelsen i relation til L 103**

Ministerens besvarelse af udvalgets spørgsmål nr. 92 og 154, som vedrører dette forhold, er vedlagt.

1. Ifølge L 103 med ændringsforslag skal der kun ske en tilskudsnedsettelse for amtskommunerne, såfremt det i 1987 viser sig, at nettodriftsudgifterne i 1986 overstiger udgifterne i 1984 opregnet til 1986-pris- og lønniveau og korrigeret for opgaveomlægninger m.m. for amtskommunerne under ét.

Det kan altså for det første konstateres, at hvis der i overensstemmelse med regeringens forventninger ikke bliver tale om en sådan driftsmæssig overskridelse for amtskommunerne under ét, vil udgifterne i forbindelse med de særlige AIDS-foranstaltninger ikke spille nogen rolle for tilskuddenes størrelse.

2. Hvis der mod forventning alligevel skulle vise sig at være en vækst i driftsudgifterne, skal tilskuddene ifølge L 103 med ændringsforslag nedsættes med et beløb, der svarer til den samlede overskridelse for amtskommunerne under ét. Nedsættelsen skal i givet fald fordeles mellem de amtskommuner, som har en positiv realvækst, og proportionalt med disse amtskommuners realvækst (ekskl. forsyningsvirksomhed).

For det andet fremgår det heraf, at det afgørende ved en eventuel tilskudsnedsettelse er væksten i den enkelte amtskommunes samlede nettodriftsudgifter. En sådan vækst kan i praksis vanskeligt tilskrives særlige forhold vedrørende en enkelt budgetpost.

Herudover kan de konkrete forhold vedrørende AIDS-foranstaltningerne opdeles i selve udgifterne vedrørende AIDS-bekæmpelsen og i udligningsordningen.

3. For så vidt angår selve udgifterne må det konstateres, at langt hovedparten af disse må forventes afholdt i Københavns kommune. Da Københavns kommune i forvejen har en beløbsmæssigt betydelig negativ realvækst (fra regnskab 1984 til budgettet for 1986 kan

det reale fald i nettodriftsudgifterne skønnes til 674 mill. kr. svarende til et fald på 5,6 pct.), vil de særlige AIDS-udgifter i København ikke realistisk set influere på kommunens tilskud.

For de øvrige amtskommuner må de særlige AIDS-udgifter forventes at blive af en så beskeden størrelsesorden, at regeringen ikke har fundet det hensigtsmæssigt at unddrage disse udgifter fra amtskommunernes almindelige udgiftspolitiske prioritering.

4. Vedrørende selve udligningsordningen: Da det er tanken at kontere denne udligningsordning på linje med de generelle kommunale udligningsordninger (dvs. på hovedkonto 8 under finansiering og dermed ikke som en driftsudgift/-indtægt), vil ordningen ikke øve indflydelse på størrelsen af en eventuel tilskudsnedsettelse for den enkelte amtskommune.

Spørgsmål 92:

Indebærer lovforslaget, at den amtskommune, som afsætter penge til at hjælpe især Københavns kommune med bekæmpelse af AIDS, tillige skal betale 50 pct. af beløbet til staten, hvis den herved får en realvækst i forhold til 1984?

Svar:

Ifølge bestemmelserne i lovforslagets § 1, nr. 4, skal der kun ske en tilskudsreduktion, såfremt nettodriftsudgifterne ifølge 1986-regnskabet reelt set overstiger udgifterne i 1984 for amtskommunerne under ét. Den enkelte amtskommunes dispositioner alene er således ikke bestemmende for en eventuel tilskudsnedsettelses omfang.

Herudover skal det bemærkes, at der endnu ikke er truffet afgørelse om udformningen af en eventuel udligningsordning for AIDS-bekæmpelsen, herunder, om eventuelle tilskud fra andre amtskommuner til Køben-

havn skal konteres som en driftsudgift (og hermed indgå i realvækstberegningen) eller udligningsordningen – som de øvrige kommunale udligningsordninger – skal konteres på hovedkonto 8, hvorved såvel tilskud som tilsvær udgår af realvækstberegningen.

Spørgsmål 154:

Ad svar på spørgsmål 92.

Er den i spørgsmålet beskrevne automatik korrekt?

Svar:

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 92, er den i spørgsmålet beskrevne automatik ikke korrekt.

Hvis den eventuelle udligningsordning for AIDS-bekæmpelsen – på linje med de øvrige kommunale udligningsordninger – konteres på hovedkonto 8, vil ordningen slet ikke påvirke realvækstberegningen for amtskommunerne.

Skulle udligningsordningen alligevel blive

konteret som driftspost, vil ordningen kun få betydning, i det omfang der i 1987 kan konstateres en realvækst i nettodriftsudgifterne fra 1984 til 1986 for amtskommunerne under ét. Bliver der i overensstemmelse med regeringens forventninger ikke tale om en sådan samlet vækst, vil ordningen heller ikke i dette tilfælde påvirke den enkelte amtskommunes tilskud.

Ordningen vil derfor kun have betydning for en amtskommunes tilskud i 1987, *hvis* ordningen konteres som driftspost, *hvis* amtskommunerne under ét har en realvækst i nettodriftsudgifterne, og *hvis* den pågældende amtskommune selv har en realvækst i nettodriftsudgifterne, idet en eventuel tilskudsnedsettelse ifølge ændringsforslaget fuldt ud skal fordeles efter amtskommunernes faktiske realvækst.

I dette tilfælde er det dog amtskommunens samlede driftsudgifter, der er afgørende, og ikke en enkelt driftspost som f.eks. udgifterne til AIDS-bekæmpelse.